

ידיעות מעברות

ט"ז בטבת תשפ"א | 31 בדצמבר 2020 | גליון 08 כרך 84

תוכן העניינים

3	דו"ח מישיבות המזכירות
6	סיכומי ישיבות ועדת משק
9	דיווח מהנהלת קש"ת
16	פרידה מנאוה גלעדי
19	פרידה מעופרה זמיר
22	מתחשבים עם מחשבים לטובת החברה
23	'בית לחיים' - עדכונים
24	מהנעשה בבית הספר 'סימני דרך'
26	מעבירות וחוגגות
28	ה"פּאָאנים" או סיפור עלייתי ארצה
31	הדרך היתה ברורה - על ספרה של חדוה ארוז
32	25 שנה לרצח רבין - לא מה שחשבת
34	ברכות ואיחולים / עובר ושב
35	מכתב תודה להילה דביר - התנועה הקיבוצית

שנת 2020 מסתיימת לה ותיזכר כאחת השנים הקשות, המאתגרות והמטלטלות שעברו על האנושות בתקופה המודרנית.

2021 תיכנס לחיינו בנקודה קריטית ולמרות הבחירות הרביעיות שצפויות לנו, התחושה שהגענו למיץ של התחנית בפוליטיקה הישראלית והקשיים הכלכליים העצומים שעוברים על מיליונים בארץ ובעולם, השנה החדשה מגיעה גם עם סוג של תקווה מחודשת והבטחה לעתיד שונה.

חיסוני הקורונה הגיעו, ההפגנות הארוכות ביותר נגד ראש ממשלה החשוד בפלילים ממשיכות במלוא העוז והבחירות הקרובות יוכיחו האם תהיה אלטרנטיבה אמיתית לשלטון המסואב ומאיזה צד הוא יופיע.

ואצלינו בקיבוץ - נבחרה גם ברוב קולות מזכירה חדשה - נילי, אשר הצטרפה לאבינועם ואנו מאחלים לה הצלחה רבה במילוי התפקיד.

לצערנו הרב, השנה הסתיימה בעצב ובאבל עם מותן של שתי חברות קיבוץ יקרות ונפלאות, כל אחת מהן הייתה עולם ומלואו ועמוד התווך של משפחתן.

הדברים המרגשים והיפים שנכתבו על נאוה גלעדי ועל עופרה זמיר - מבני המשפחה וחברות נפש, מובאים בגליון זה.

מי ייתן והשנה החדשה תביא עמה בשורות טובות יותר, תקווה חדשה ושלא נדע עוד צער.

העורך

קיבוץ מעברות אבל על מותה של

נאוה גלעדי ז"ל

**ומשתתף בצערה של המשפחה:
זיו, טלי, דור
וכל המשפחה המורחבת**

קיבוץ מעברות אבל על מותה של

עופרה זמיר ז"ל

**ומשתתף בצערה של המשפחה:
אלי, ינון, לימור, אילון
וכל המשפחה המורחבת**

"ידיעות מעברות" - דו שבועון

עורך: אורי בן-שאול

חברי המערכת: ענבל נקש, ערן שבתאי

עיצוב גרפי: שמעון ברקוביץ

צילום שער קדמי: ערן שבתאי

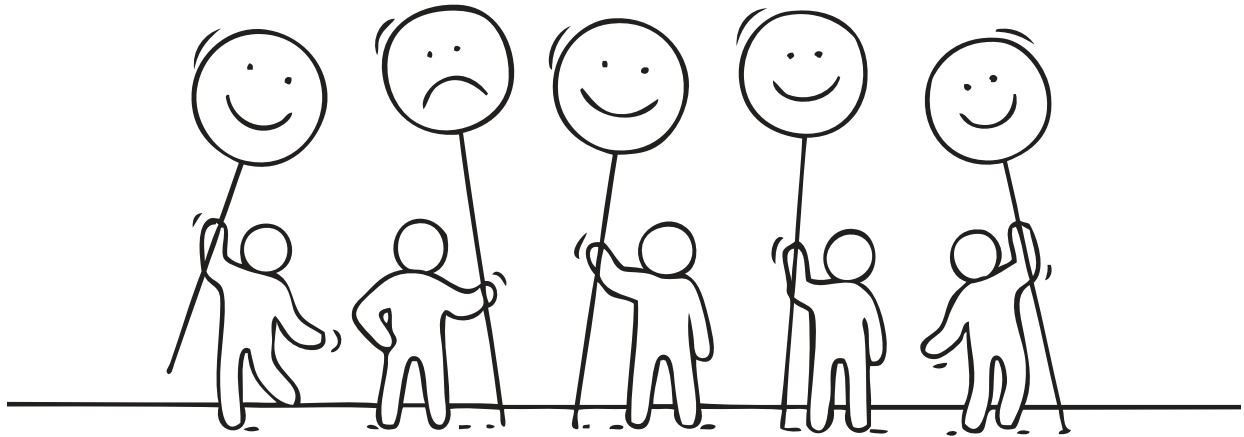
צילומי שער אחורי באדיבות: משפחת גלעדי,

משפחת זמיר, אילת אשכנזי, אורי בן-שאול

כתובתנו: iton.maabarot@gmail.com

דו"ח מישיבות המזכירות

סיכום ישיבות המזכירות ב-02.11.20 (1920)

1. קליטה לאורחות

מהלך הדיון:

נורית יואל מרכזת ועדת קליטה הציגה את עדי לוי בן זוגה של תמי דורון ואת המלצת ועדת קליטה לאשר לו מעמד של אורח למטרות קליטה. עדי הציג עצמו בפני חברי המזכירות.

החלטת המזכירות:

המזכירות אישרה לעדי לוי מעמד אורח למטרות קליטה, החל מה- 1.11.2020.

2) נילי ישראלי - מועמדת למוזכרת קיבוץ לצד אבינועם

מהלך הדיון:

הוסבר תהליך האיתור של נילי לתפקיד, ע"י הועדה לאיתור בראשות לאה זבולון. נילי הביעה נכונות למלא את התפקיד במקביל להובלת תהליך השינוי. לגבי יציאתה נילי מריכוז ועדת הבריאות, - סוכם שנילי תחפוף את המחליף בצורה מלאה ויסודית.

נילי הציגה בפני המזכירות את ראייתה הכללית על תפקיד המזכירה. הובעה הערכה גדולה לתפקודה של נילי בתחום הבריאות בתקופה משבר הקורונה המורכבת.

החלטת המזכירות:

החברים הצביעו פה אחד בעד המלצה על נילי לתפקיד מזכירת הקיבוץ, בהיקף של 100%.

3) זכאות לדירות קבע - רשימת דיירים לרמות חפר ב'

מהלך הדיון:

הוצגה בפני חברי המזכירות רשימה ראשונית של חברים מועמדים לקבל דירת קבע ברמות חפר ב'. הקריטריונים שהוצגו: וותק, עמידה בתנאי עבודה (5 שנים ברצף). ללא חובות, 10 שנות חברות. מספר חברים הצביעו על בעיה בקריטריון של "זוג ששניהם חברי קבוץ" בנושא מינימום 5 שנות עבודה לשניהם.

החלטת המזכירות:

בישיבת המזכירות הבאה תובא רשימה סופית לאישור לפני פרסום לציבור הרחב.

4) קידום בניית 2 דירות ברמות חפר

מהלך הדיון:

אנדי הציג בפני חברי המזכירות הצעה של מנהלת רמות חפר, לקדם באופן מיידי בניית שתי דירות אשר יהיו מוכנות יחד עם 32 היחידות ברמות חפר א'. הדירות יוצעו לזכאים לדירור קבע לפי סדר הותק.

החלטת המזכירות:

ההצעה אושרה. בניית 2 הדירות תחל באופן מיידי.

החלטת המזכירות:
 המזכירות אישרה את רשימת 16 חברים העומדים בקריטריונים השונים לזכאות לדיור קבע.

להלן הרשימה:

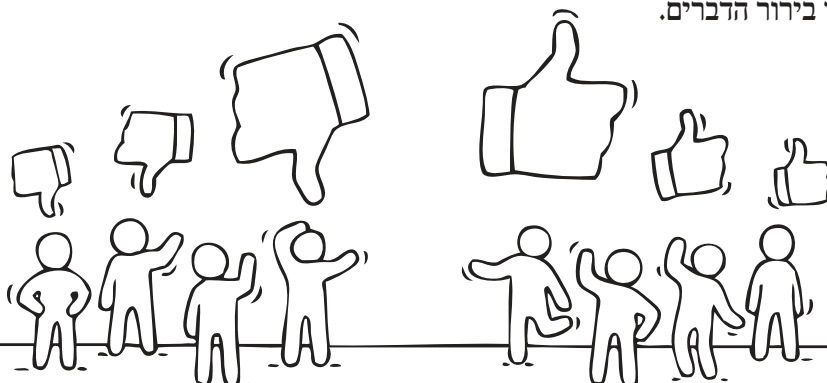
שם	שם	שם	שם
1	רז ועטרה כהן	10	תמר ואופיר בנטל
2	דורון אגוזי	11	אייל ועמית רומי
3	מתן וסיון אשכנזי	12	נטע ואייל קליין
4	מעיינ גביש	13	תום ואושרת עזר
5	מיטל ותומר אולמן	14	תמי דורון
6	ביר וחן מעיין	15	יותם ודלית קדר
7	יאיר והדר בר ניר	16	שיר כהן
8	אילון ועינב זמיר	17	עינת פלד
9	נועם וליילך להב		

סיכום ישיבות המזכירות ב-30.11.20 (2120)

1) דו"ח מבקר פנים - משאבי אנוש

מהלך הדיון:
 יפתח אלון, הציג דוח מבקר שנעשה בתקופת כהונת לאורה ונכנס לתקופת הקורונה. רוח הדברים בדו"ח היא שהדברים מתנהלים כסדרם. וחלק גדול מהנושאים שניתנים לתיקון - תוקנו עם כניסתה של לאה זבולון לתפקיד.

החלטת המזכירות:
 לאה התבקשה להגיש תקציר של נושאים שתוקנו והם יפורסמו לציבור. בשנת 2021 - מתנהלת ביקורת בבריאות. עדיין לא גובשה תוכנית כוללת ל-2021.

5) הרחבת מרפסות ברמות חפר ע"ח הדיירים

מהלך הדיון:
 אנדי הציג את נושא הרחבת מרפסות במספר דגמי בתים. הנושא עלה תוך כדי תהליך הבנייה והמציאות בשטח. אנדי הביא הצעה של השתתפות הקיבוץ ב-20% מעלות הרחבה זו (שאר העלות תהיה ע"ח הדיירים). בדיון שהתקיים, הודגשה הבעייתיות בהצעה כזו, שעלולה לגרום להתמרמרות אצל דיירים אחרים, מתוך תחושת אי שיוויון מסוים.

החלטת המזכירות:
 להוריד את ההצעה מסדר היום.

סיכום ישיבות המזכירות ב-16.11.20 (2020)

1) דיון נוסף בהרחבת מרפסות ברמות חפר ע"ח הדיירים

מהלך הדיון:
 הסעיף הנ"ל הוצג בישיבת המזכירות הקודמת ע"י אנדי ונדון בהשתתפות חברי המזכירות בלבד. הפעם התקיים הדיון בנוכחות נציגי דיירים, שהציגו את טיעוניהם.

החלטת המזכירות:
 המזכירות אישרה השתתפות הקיבוץ בעלות הגדלת הגג (לא הפרגולה) בגובה מירבי של עד 20% מהעלות.

2) זכאות לדיור קבע - רשימת דיירים לרמות חפר ב'

מהלך הדיון:
 הוצגה רשימה של 16 חברים העומדים בקריטריונים השונים לזכאות לדיור קבע. משפחות ו/או חברים שקיים ספק לגבי זכאותם למעבר לדיור קבע (בהתאם לקריטריונים הקיימים) - יוזמנו לפגישה עם צוות מצומצם מהמזכירות לצורך בירור הדברים.

החלטת המזכירות:
המזכירות מאשרת את העיקרון, ומבקשת ניסוח בהתאם
לעיקרון המתוקן. התיקון יובא לאישור שיחת הקיבוץ.
(התיקון אושר בשיחת הקיבוץ, בתאריך: 20.12.20)

סיכום ישיבות המזכירות ב-14.12.20 (2220)

1 קליטה לחברות

מהלך הדיון:
ועדת קליטה המליצה למזכירות להביא לאישור השיחה
לחברות את: זיו מרבר (בן זוגה של דניאל שרון),
עדי בן-אהרון (בת זוגו של אילן טחנאי) והגר עירון (בת
זוגו של דגן שמעוני).

החלטת המזכירות:
המזכירות אישרה כי זיו, עדי והגר עומדות בתנאים
הנדרשים לקבלה לחברות ותביא את שלושתם לאישור
השיחה.

2 סקר שימור מבנים

מהלך הדיון:
האדריכלית טל קציר הציגה מצגת על סקר שימור מבנים
שנעשה עבור הקיבוץ. הסקר מקיף את ההיסטוריה הארוכה
של הקיבוץ מיום הקמת הנקודה ועד עצם היום הזה.

החלטת המזכירות:
צוות השימור בהובלתו של אנדי, יגבש המלצות ויחזור
להציגן במזכירות.

מסרו: אבינועם ונילי

קיבוץ מעברות משתתף בצערה של חברתנו

מירי בן שאול ומשפחתה

על מותה של אחותה

יעל פלג ז"ל

2) תיקון אדריכלי ברמות חפר א'

מהלך הדיון:
ברמות חפר א' נבנו 2 יחידות מדגם "גפן" שבהן יש בלט
מעל דלת הכניסה. הבלט לא הופיע בתכנון האדריכלי.
הדיירים פנו לתיקון הטעות וכיסוי העלויות.

החלטת המזכירות:
הקיבוץ יקצה לכל דירה 9,000 ש"ח עבור תיקון הבלט,
בהתאם לפתרון האדריכלי שיוצע.

3) קליטה לאורחות

מהלך הדיון:
נורית יואל, מרכזת ועדת קליטה, הציגה את עמית ועילית
כתר, עם המלצה של ועדת הקליטה לקבל את עילית
לתהליך אורחות.

החלטת המזכירות:
המזכירות אישרה לעילית מעמד אורחת למטרות קליטה,
החל מ-1.12.2020.

4) נטיעות בגבעת נפוליאון

מהלך הדיון:
יריב יערי הציג את הפרויקט של נטיעת 200 עצים בגבעת
נפוליאון. קיבוץ מעברות התבקש לתרום 1,000 ש"ח בשנה
למשך 10 שנים שהם 10,000 ש"ח עבור שימוש במים.

החלטת המזכירות:
המזכירות תומכת בפרויקט, אנדי ידאג לתקציב. (תעשה
פניה לוועדת תרומות עם המלצת המזכירות).

5) תיקון הסדר זכאות לדירת קבע

מהלך הדיון:
הסדר הזכאות לשיכון קבע בקיבוץ מעברות הקיים היום
קובע, בין היתר, כי לצורך זכאות לדיוור קבע, יש לקיים
את חובת העבודה ברציפות בחמש השנים האחרונות. יוצא
כי התנאי של קיום חובת העבודה ברצף ביחס לשני בני
זוג שהינם חברי קיבוץ "נוקשה" יותר לעומת חבר אשר
לו בן זוג שאינו חבר קיבוץ. המזכירות מבקשת לתקן את
העיוות הנ"ל.

סיכומי ישיבות ו. המשק

סיכום ישיבה מתאריך: 26.10.20 (1320)

הישיבה התקיימה בזום

1. אישור פרויקט גגות סולאריים בקיבוץ

מציג עמית שלג

עמית סקר את ההשקעות בגגות הסולאריים עד היום ומה אנו מקבלים מהם. כיום מותקנים גגות סולאריים במגרש הכדורסל בקיבוץ, על גג מחסן ג'ונסון, בתרימה וחלבית במפעל. בעוד שבועיים, אנו נכנסים להתקנת פאנלים על גגות נוספים בקיבוץ, יש לנו את כל האישורים. העבודה תארך כחודש עד חודש וחצי. החזר השקעה צפוי תוך 6 שנים. מדובר על הסכם ל-25 שנים מול חברת החשמל. ההשקעה אושרה בתוכנית ההשקעות 2020.

החלטה:

לאשר את הקמת פרויקט גגות סולאריים בקיבוץ עלות של 1.5 מיליון ש"ח ועוד 200,000 ש"ח שמיועדים לאיטום גגות חדר האוכל, כולבולית ו"שיוף" (בית סיעודי). אושר פה אחד ללא מתנגדים או נמנעים.

2. הצגה ראשונה של תוכנית האסטרטגיה העסקית קיבוץ מעברות

מציג עמית ז'אק

צוות של מספר חברים יושב כבר מספר חדשים על בניית אסטרטגיה עסקית לקיבוץ. בפגישה זו, יוצג חלק ראשון בעבודה ובחודש הקרוב, יוצג המשך העבודה הכוללת גם תוכנית 5 שנתית למקורות ושימושים בקיבוץ.

הוצגו האתגרים המרכזיים של ענפים והחברות העסקיות של הקיבוץ כולל נושא הכשרת כ"א. הוצג מבנה ארגוני חדש לעסקי הקיבוץ, הכולל את שיחת הקיבוץ, ועדת המשק, גוף חדש של צוות ניהול עסקי וארבע חטיבות עסקיות של הקיבוץ: תעשייה ומסחר, נדל"ן ואנרגיה, חקלאות, עסקים קטנים ויזמויות. כמו כן, הוצגה התפיסה

לגבי הפיתוח העסקי בקיבוץ, שרובה תיושם בעסקים הקיימים שלנו. יושם דגש על פיתוח מנהלים ומנהלות מקרב צעירי הקיבוץ ושילובם בהנהלות והדירקטוריונים שלנו. הוצגו גם מספר מדדים למעקב.

הערות חברים:

להציג את מצבת המנהלים והתפקידים המקצועיים הבכירים בעסקים שלנו למול המצאי. לחשוב על מדדי נזילות שניתן לעקוב אחריהם. נשאלו שאלות וניתנו הערות שיוכנסו לעבודה.

סיכום ישיבה מתאריך: 09.11.20 (1420)

הישיבה התקיימה בזום

1. השקעות בגגות סולאריים

מציג עמית שלג

עמית הציג 2 פרויקטים, שאנו מבקשים את אישור הוועדה להתקדם איתם במהירות, לפני שנפסיד את ההסדרה הקיימת של 0.45 ש"ח. לקילוואט.

- גג אחד ברפת חפר שיכלול גם החלפת גג ברפת בתמורה להחלפת הגג ע"י הקיבוץ, הרפת תוותר על שכ"ד בעשר השנים הראשונות. החזר השקעה תוך 6 שנים.
- פרוייקט על שני גגות במפעל - החזר תוך 5 שנים.

שני הפרוייקטים יבוצעו בתחילת 2021, ויגיעו במסגרת תוכנית המשק בחודש הבא לאישור תקציבי.

- אנדי ועמית עדכנו על פרויקט קטן נוסף, על דופן המאגר החדש בשיתוף עם אפיקי חפר. כמו כן, בודקים כדאיות הקמת פרויקטים סולאריים נוספים על גג מרלוג ביופט, ופאנלים צפים על המאגר.

החלטה:

התקבלה פה אחד ללא מתנגדים או נמנעים.ועדת משק מאשרת קידום שני פרויקטים והבאתם לאישור תקציבי ביחד עם תוכנית ההשקעות של 2021.

סיכום ישיבה מתאריך: 07.12.20 (1620)

הישיבה התקיימה בזום

1. דוחות כספיים תרימה 30.9.20

מילקי רובינשטיין - יו"ר דירקטוריון, פותח ומסביר על המצב של החברה.

- רבעון אחרון חלש ונראה שכל התוכנית החמש שנתית של תרימה מתעכבת בחצי שנה עד שנה.
- יש בעיה במשרד הבריאות של אישורים למוצרים חדשים וזה מעכב יציאה לשוק ביותר מחצי שנה לכל מוצר.
- ביחד עם זאת, המטרות והיעדים של תרימה נשארו כמו בתוכנית המקורית.

רן ויגדור - מנכ"ל, מסביר על התוצאות החלשות ברבעון האחרון.

- 25% פחות מרבעון רגיל. הסיבות הן שני רבעונים חזקים לפני זה וכן, פחות צריכה של מוצרי חורף כתוצאה של הריחוק החברתי והמסכות. יש פחות חולים "רגילים" במדינה.
- מציין כמה קמפינים בפרסום דיגיטלי. נותן סקירה מהירה של פעולות המו"פ והרישום במשרד הבריאות וכן, את הפעולות במחלקה של הפיתוח העסקי, יבוא מוצרים וייצוא.
- נחתם הסכם עם חברה גנרית בינלאומית לייצג אותה בישראל.
- ציין גם את הכנת המפעל לדרישות אירופאיות.
- רן מציג את מגוון ההשקעות שתרימה סיימה ומה בעשייה כרגע עם תחזית לסיום.
- עזיבת מתקן אבן יהודה לפני חודשים, ועזיבת תרימה בית המתכננת לשנת 2021.

רון בר-ניר, מנהל כספים מציג את התוצאות של שלושת הרבעונים הראשונים.

- החציון הראשון היה נהדר לאור רכישות כבדות של קופות החולים במשבר הקורונה.
- רבעון שלישי חלש מאד.
- הכנסות טובות מהתחזית ופחות משנה שעברה בעקבות הפסקת מכירות 'תרימוורה' והפסקת העבודה עבור אוניפארם.
- מדיק תרים עומדת בפני סגירה והשנה הציגה רווח של כמעט 2 מיליון ש"ח.
- בתרימה יש הוצאות קבועות ברמה מסוימת

2. המשך הצגת התוכנית האסטרטגית

אופיר הציג את תוכנית המקורות והשימושים (כולל השקעות) של הקיבוץ בחמש השנים הקרובות. הדגש היה על ההשקעות המתוכננות בפארק התעשיות שלנו. השקעות רבות בשטח החדש והישן. כמו כן, הוצגו השקעות במטעים. ההשקעות הרבות מפארק התעשיות יניבו שכ"ד הולך ועולה עם השנים. הנחה מרכזית בתוכנית היא שהקהילה מתנהלת עצמאית כאשר כל ההוצאות מכוסות מהכנסות עבודה וחלף עבודה. ההשקעות מגיעות מהעודף המשקי. בישיבות הקרובות, נביא את הצעת הצוות האסטרטגי לאישור והצבעה.

סיכום ישיבה מתאריך: 30.11.20 (1520)

הישיבה התקיימה בזום

1. מבצע "עומרי" להחזר ימי מילואים מביטוח לאומי משנות ה-90

מציגה נורית לומניץ

נורית הסבירה את התהליך שמנהל עו"ד שמתמחה בזה. יחד איתו מגישים תביעות לביטוח לאומי. העו"ד מקבל אחוזים מהצלחה. לא הסכימו לשתף פעולה 9 חברים. קיבלנו החזרים עבור 55 חברים. עד היום הקיבוץ קיבל נטו 175,000 ש"ח לקהילה. ברכות לנורית לומניץ על הפרוייקט והתוצאות היפות.

2. חלוקת בונוס "חצי שנתי" לחברים

מציגה אילנה

בעקבות משבר הקורונה ואי הודאות המתלווה לנושא, החלטנו להעביר את חלוקת הבונוס החצי שנתי לאחר סיכום דו"חות 9 חודשים ותחזית סיום שנה. על פי הנוהל, מחלקים 40% מהתוכנית השנתית לבונוס לאחר פרסום הדוחות החצי שנתיים ואת היתרה לאחר פרסום הדוחות השנתיים של אותה שנה. בתחזית 2020 יש מקור לחלוקה של כ-17 מיליון ש"ח, 15% מזה לחלוקה לבונוס. 2.55 מליון ש"ח. 40% לחלוקה עכשיו - 1.02 מיליון ש"ח.

החלטה:

ועדת המשק מאשרת ברב קולות ללא מתנגדים או נמנעים חלוקת בונוס חצי שנתי 2020 לחברים בסך כולל של 1.02 מיליון ש"ח.

- בחנוכה, השנה גם התחלף מנכ"ל.
- הצגת תחזית לסיים שנה שמראה תוצאות טובות יותר משנה שעברה בכל שורות הרווח.
- יריב גרינברג - מנהל כספים, מציג את עיקרי התוצאות המספריות.
- מזכיר שבגלל האיחוד בפולין אנו עובדים בשני אתרים במקביל ויש כאן הרבה עלויות כפולות.
- מדגיש את ההפסדים בתיקי ההשקעות, וצופה שעד סוף השנה התיקים יהיו מאוזנים.
- בחברת DAYZZ הופסק תהליך הגיוס לאור הקורונה.
- סה"כ מוצרי מעברות צומחת מעל 6% במכירות.
- רבעון שלישי טוב מאד מעל התוכנית והרבה יותר טוב משנה שעברה.
- במאזן רואים הגדלת מלאים, כהכנה לתקופת הקורונה.

3. תוצאות 9 חודשים קיבוץ מעברות

- אנדי פותח ומציג נקודות מרכזיות לעסקים ולקהילה (אפרת אשל בחופש)
- הכנסות מעבודה ירדו, הכנסות מביטוח לאומי עלו בהשפעת הקורונה,
- כמו כן, יש חסכון בקהילה בשל צמצום פעילות: פחות הוצאות חינוך, בריאות, סבסוד רכב ותרבות.
- הכנסות גדולות יותר בכלכלית. הוצאות ישירות של הקורונה - כ-300,000 ש"ח.
- הקהילה מסיימת בחיסכון של 2 מיליון ש"ח.
- לגבי העסקים המרכזיים מוצרי מעברות ותרומה - קיבלנו סקירה.
- מטעים - תוצאות יפות מאד. מטעי ויתקין והעוגן - רק הוצאות כרגע.
- מוסך - ירידה בהכנסות לאור הקורונה אך ריווחי.
- מתכת מעברות - יש קצת עיכוב בגלל הקורונה אך נראה שהשנה תסתיים קרוב לתוכנית.
- חשמל סולארי בעליה בעקבות ההשקעות האחרונות.
- שכ"ד בעליה עם סיום פרויקטים בשטח התעשייה.

- וחייבים לייצר יותר הכנסה ממוצרי תרומה.
- יש גידול של 7% במכירת מוצרי תרומה בארץ ותחילת מכירות מעל מיליון ש"ח ליצוא.
- המאזן גדל לאור השקעות כבודות ומול זה לקיחת הלוואות מהבנקים. עדיין מחזיקים מלאי גבוה.
- מציג שקף של התשלומים לקיבוץ - ניתן לראות ששכר הדירה הולך ועולה.

2. תוצאות תשעה חודשים מוצרי מעברות

- אריק שור - יו"ר דירקטוריון, מציג את המצב.
- תוצאות החברות בתשעת החודשים היו טובות ומעל התחזית ברובן.
- המעבר של אנליט לפולין מעט מתעכב בגלל הקורונה, אך יסתיים במחצית הראשונה של 2021.
- הפסדים בתיקי השקעות. נכון להיום התיקים באזור איוון יחסית לתחילת השנה.

- אפרת גילת - מנכ"ל, עוברת על שלושת הרבעונים בחטיבות ובחברות.
- חלק מהחברות נהנו מהקורונה וחלק נפגע.
- הכנסות רווח גולמי ורווח תפעולי - יש שיפור יחסית לשנה שעברה אך פחות מהתחזית.
- חטיבת בע"ח ותוספי תזונה הם החטיבות החזקות.
- אלגיה עדיין במהלך התאוששות לכיוון EBITDA חיובי.
- הצגת עלויות השיווק השונות בשתי החטיבות הגדולות.
- אלטמן הושפעה מאד לטובה מתקופת הקורונה עם תמיכה במדיה של משרד הבריאות לגבי צריכת ויטמינים כמו ויטמין C וויטמין D.
- סקירת פרויקט האיחוד של אנליט עם חברת LN בפולין.
- מדילינק זכתה לרווח גבית חזקה ממשבר הקורונה.
- גידול של 33% מול שנה קודמת עם נתח שוק גבוה מאד של מכירת מוצרי אלטמן במדילינק.
- אלגיה - תוצאות נמוכות מהתקציב, טובות משנה שעברה. צפוי EBITDA חיובית משנה הבאה צפוי רווח.

דיווח מהנהלת קש"ת

26 באוקטובר 2020

הישיבה התקיימה ב'15.10'.

נושא הישיבה: המשך סיכום חציון ראשון 2020
מנהלי ענפי השירות הגיעו להצגת את ענפיהם:

1. חינוך הגיל הרך

מציגה: מיה גלפרין

פתחנו את שנת הלימודים החדשה לפני כחודש וחצי, כבר עם הפתיחה היו שני בתים שנאלצו להישאר עוד שבוע בסגר בגלל חולה מאומתת ואנחנו מבינים שזה מצב שעלול לקרות שוב במערכת החינוך שלנו כמו בשאר המערכות. החציון הראשון של השנה היה מאופיין בסגירת המערכת למשך כמעט חודשיים, בחציון זה "חסכנו" בגיל הרך כרבע מיליון ש"ח בעיקר בגלל שהצוותים יצאו לחל"ת. כמובן שאנחנו לא שמחים על כך בכלל בלשון המעטה והיינו מעדיפים שהתמונה תהיה אחרת, זו הייתה תקופה לא פשוטה שבה הילדים נשארו בבית עם הוריהם שלא יכלו לצאת לעבוד והיציאה מהשגרה לא הייתה טובה לילדים, להורים ולצוותים.

באופן כללי, שנת התקציב של מערכת החינוך איננה מסונכרנת עם שנת התקציב הקלנדרי, שהרי בגיל הרך אנחנו עובדים מספטמבר לספטמבר והתוכנית התקציבית נבנית מינואר לינואר, בישיבה הזו אנו עוסקים בחציון של ינואר עד יוני אך אצלנו כבר פתחנו שנה חדשה... בשנה הנוכחית שנת תשפ"א פתחנו 7 בתים (כולל חיבוק חם) ובית התינוקות שנפתח השבוע כרגע עם תינוק אחד עד לנובמבר שצפויות להיכנס לקראת סופו עוד שתי בנות. סה"כ בגנים יש לנו היום צוות שמונה 25 גנות ומטפלות מסורות, ניסינו להתיעל ולצמצם צוותים אבל אנחנו מבינים כעת שזוהי תקופה שבה אנו נדרשים מאד לשמור על הבריאות וכשמטפלת מרגישה אפילו קצת ברע היא מחויבת להישאר בבית עד לקבלת אישור, בנוסף יש בידודים של נשות צוות או ילדיהן וכל אלו מכבידים מאוד על ניהול המערכת ודורשים מאיתנו להתארגן עם יותר כוח אדם משתיכנונו.

אחת המטרות העיקריות שהצבנו לנו השנה הוא לשמר את העובדות ולטפח את המקצועיות של הצוותים על ידי הכשרות ולימודים, כרגע בגלל הקורונה זה פחות מתאפשר ומקווה שבהמשך השנה נוכל ליישם זאת.

- שלומי מציג את הדוחות הפיננסיים.
- דגש על הפסדי התיקים, נכון להיום הגיעו לקרבת האיזון.
- בניה והנדסה - טרם סיימו את הפרוייקטים בשטח התעשייה, חלקם יסתיימו ברבעון האחרון.
- החברים מוציאים פחות כספים ויש עליה בהתחייבויות אליהם.
- לאור ההשקעות בבניה בשטח ובקיבוץ יש עליה בלקיחת הלוואות. הכל לפי התוכנית.
- ביזמויות - יש מספר יזמויות שהמשיכו יפה בתקופת הקורונה. ויש כאלו שפעולתם ירדה מאד והחברים עבדו במקומות עבודה אחרים.
- רווח הפעלה טוב יותר משנה קודמת ומהתחזית.
- תזרים מזומנים מפעולות שוטפות חיובי.
- לקיחת הלוואה במעברות נכסים להשקעות בשטח התעשייה.

רוני הציג מצגת של הדו"ח התמחירי.

- הצגה של הפעילויות שחסכו כסף בתשעה חודשים, ואילו פעילויות חרגו מהתקציב.
- הוצגו התשואות על תיקי ההשקעות שלנו בחמש השנים האחרונות, עם הוצאות המימון "האמיתיות" בשנים הללו.
- הוצג גרף של הוצאות לחבר מול הכנסות לחבר בממוצע, ועוד מספר גרפים על תוצאות קהילה.
- הועלתה בקשה להצגת מאזן משותף לקיבוץ, מוצרי מעברות ותרימה, מאחר ואנחנו בעלי הבית בשני התאגידים ב-100%.

מסרו: אנדי וריבה

3. תרבות, חגים וספורט

מציגה: הילה דביר

זהו אולי התחום שנפגע הכי קשה מהמצב. מצריך לנהל ולארגן במצבי חוסר וודאות, מחייב צמצום הפעילות ואפשרויות הביצוע וחיפוש רעיונות ומקורות חדשים ואחרים.

בתוך כל זאת צוותי החגים והתרבות עושים ככל יכולתם לדאוג לפעילויות מותאמות, לחגוג חגים בדרך שונה לגמרי. רעיונות חדשים שעולים, שיחות עם סופרים, אירועים בקפסולות קטנות, מפגשים מצומצמים ובחוף עד כמה שאפשר. מורגש שהציבור מאוד מעוניין בהמשך הפעילויות, משתתפים רבים בכל דבר שמארגנים. מצב זה הולך להימשך לפחות עד הקיץ הבא ובהתאם לכך נערכים.

נשמעו שבחים על העבודה היצירתית, הרעיונות החדשניים והארגון למופת תוך כדי הקפדה על מניעת התקהלות, שמירת מרחק ומסכות.

4. בריאות ורווחה

מציגה: נילי

מבחינת התקציב נשאר השנה תקציב גדול יחסית לשנים קודמות. בגלל יציאה של עובדים לחל"ת ובעיקר בגלל שחונכים של ילדים לא הועסקו בתקופה זו ואלו שכומים גבוהים במיוחד. בנוסף היו פחות ניתוחים ובדיקות פרטיות. גם יועצים ופסיכולוגים פחות קיבלו בסגר הראשון וגם מצאנו דרך להזיל עלויות דרך עמותות הנותנות שירותים אלו. מצד שני נדרשנו להתארגן באופן שונה בשיזוף, עבודה בקפסולות, הרבה שעות נוספות והסעות של העובדים, דבר שהקפיץ עלויות.

ההתאמות התבצעו במהירות כדי שהחברים יוכלו להמשיך את חייהם בשגרה. חשוב לציין שחברים ושכירים רבים עובדים קשה לשם כך כדי שכמעט לא נרגיש שיש מגבלות.

יש לנו קשרים טובים עם גורמי חוץ בתחום הבריאות, המועצה והתנועה הקיבוצית, יש עם מי להתייעץ וממי לקבל עזרה וכמובן שיש לנו רופאה ד"ר טוני אמסטר, שאיתה מתייעצים ומקבלים עזרה בכל מה שצריך. הקשר עם גורמי החוץ מתבטא לא דווקא בכסף אלא עזרה מקצועית מערכתית וסמכות חוקית, לגורמים אלו קל

בישיבה נאמרו על ידי המשתתפים שבחים על מצב הגיל הרך שלמרות כל הקשיים משגשג בשנה זו, הרבה כוח להמשך ובתקווה שמעכשיו המערכת תפעל רצוף כל השנה.

2. ענף המזון

מציג: דרור רוזריק

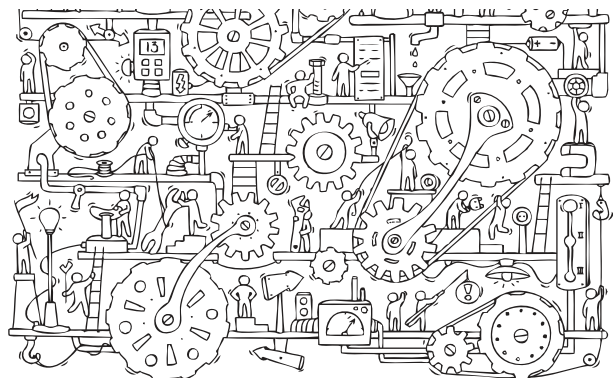
החל מחודש מרץ השנה כשהתחיל הגל הראשון של הקורונה עובדים בצוות מצומצם. כל פעם שמחליטים על הגבלות או על סגר הדבר משפיע ישירות על הענף. פעמים רבות מתקבלות החלטות ברגע האחרון וחוסר הוודאות מאוד גדול. לעיתים נתקלנו בהנחיות סותרות שהקשו עלינו להתארגן בומן עם עובדים וקניית מצרכים. למרות הכל הצוות עמד במשימה ועל כך הערכה גדולה.

החוויה של העובדים שיצאו לחל"ת או לבידוד מאוד לא נעימה וכולנו מקווים שלא נצטרך שוב להוציא עובדים. כל המצב מחייב עבודה על שימור הצוות וטיפוחו הרבה יותר מזמנים רגילים. מחכים מאוד שאפשר יהיה לפתוח את חדר האוכל לישיבה, לחזור להיות מקום מרכזי ומקום מפגש.

במהלך השנה הושקע בבניית בלאסט צ'ילר ובימים אלו מתבצע שיפוץ משמעותי ברמפה של המטבח, אזור השירותים של הצוות והמסדרון. נקנה מפזר אוויר קר שעזר חלקית בעיקר באזור רחיצת התבניות.

זו השנה הראשונה ללא הקונדיטוריה ויש לכך השפעה על המחזור וכוח האדם.

גם בענף המזון נגייס עובדים נוספים כדי שלא יהיה מצב שעובד חולה, שומר על ילדים או יוצא לבידוד ואין מי שיחליף אותו. נשמח מאוד אם יהיו חברי קיבוץ המעוניינים לעבוד בענף, בימים אלו ישנה שוב פנייה לחברים אבל לצערנו אין מי שמעוניין.

1. דיווח

צוות מבני קהילה החליט לפנות לחברת אדריכלים כדי שיעשו תכנון של כל מבני הציבור והחדרים השונים שיש בקיבוץ. הכוונה שהם יציעו לנו הצעה איך להשתמש במבנים הקיימים בקיבוץ בשנים הבאות. כרגע מדובר על כארבעה חודשי עבודה מהרגע שתיבחר החברה. ההצעה תוצג בקש"ת.

2. הצגת בקשות להשקעות 2021

כללי: השקעות הקהילה הן 14% מתוך העודף המשקי. בשנים האחרונות ההשקעות הן כשני מיליון ש"ח מדי שנה. לאורך השנים ההשקעות בתשתיות נעשות גם ע"י המשק, למשל חשמל, תאורת חצר, חימום מים בגז ועוד. סכום זה מתחלק לפי הצורך בין הענפים השונים. את סדרי העדיפויות קובעת הנהלת קש"ת. מנהלי ענפי השירות הגיעו להציג את בקשותיהם:

תחזוקה | מציג: טל חזון

- החלפת גג אסבסט באחד הגנים והמשך החלפת גגות במערבי - נשאר מספר גגות במערבי שבהם לא הוחלף גג האסבסט. טל מבקש לסיים עם כל הגגות ביחד בשנת התקציב הקרובה.
- החלפת רעפים - בשנים האחרונות מדי שנה מקציבים סכום בהשקעות לטיפול בגגות הרעפים של דירות מעבר, מבקשים גם השנה תקציב כדי להמשיך בכך.
- טיפול במטבח - המשך השיפוץ והשדרוג של המטבח.
- דירות מעבר - המעבר לשכונת רמות חפר מתוכנן ליוני 2021. מיד אחרי המעבר מתפנות 28 דירות ובו זמנית צריך לשפץ אותן ולהכין אותן למעברי משפחות. מדובר על מספר דירות במדורגים, מספר דירות בשיכון המערבי ועוד דירות ברחבי הקיבוץ. טל והצוות עברו בכל הדירות הצפויות להתפנות והכיניו רשימות מה נדרש לשפץ בדירות אלו. עלות שיפוץ כל הדירות האלו כ- 1,600,000 ש"ח. אחר כך יהיה גל נוסף של מעברים כשהמשפחות יעברו לדירות אלו.
- חלק מההשקעה בדירות אלו יגיע מהשקעות הקהילה. כאן מבקשים לאשר 500,000 ש"ח. השאר יתחלק בין התקציב השוטף של התחזוקה ומהשקעות המשק.
- טיפול בתשתיות וצבע חוץ בתי המגורים -

יותר לטפל כי אין להם מעורבות רגשית, יש להם כלים מקצועיים וזה תפקידם מטעם המדינה. בעיקר מדובר על משפחות או יחידים שנקלעו למשבר בעקבות הסגרים.

בעקבות הלמידה ביום הסתבר שיש צורך בעזרה גדולה ורבה יותר לילדים ונערים בגילאים השונים. בשנת התקציב הבאה נצטרך להגדיל תקציב עזרה לימודית ותמיכה נפשית.

בדיון שהתקיים עלה הצורך לבדוק מה קורה לבודדים ומשפחות בעקבות המצב, נשמעו מחמאות ושבחים רבים על תפקוד מערכת הבריאות והרווחה שלנו, על ניהול האירוע המתמשך ועל הטיפול בחולים, מבודדים וקבוצות סיכון.

5. סיכום כללי של מצב הקיבוץ

מציג: רונן טייטלבוים

הכנסות הקהילה גבוהות מהשנה שעברה אבל הן פחות מהתוכניות.

- ירידה בעבודה השכירה (בגלל הסגר).
- בעבודת חברים במפעלים רואים עלייה.
- חיסכון כספי מאי הפעלת הקהילה, החסכון גדול יותר מאשר ירידת ההכנסות.

עובדי חוץ: נשאר אותו המספר עובדים אבל חלקם בחל"ת ומקבלים שכר נמוך יותר ממה שקיבלו כשעבדו. מצד שני אין הוצאות על נסיעות ואש"ל. רוב החברים שהמשיכו לעבוד הם בעלי המשכורות הגבוהות.

הוצאות: בענפים הגדולים, חינוך, בריאות, תרבות וחגים היו מעט הוצאות יחסית, ולכן החסכון גדול לעומת התוכנית.

אנחנו רואים בתשעה חודשים שממשיכה המגמה של ירידה בהכנסות אבל ירידה זו מתקזזת מול מענקי המדינה ואי השימוש בכל התקציבים והדבר משאיר את הקהילה עם עודף שככל הנראה נצטרך אותו להמשך.

הוצאה ממוצעת לחבר: 10,000 ש"ח בחודש. למשפחה כ- 20,000 ש"ח. בימים אלו מכינים את התוכנית לשנת 2021. אנחנו לוקחים בחשבון לפחות בחצי הראשון של השנה שהקורונה נמשכת, לא יהיו התקלויות ועלול להיות סגר נוסף.

נדרש סכום מדי שנה כדי לטפל כל פעם באיזור אחר על מנת לשמור על רמת התשתיות והנראות.

- נגריה - מבקשים מזגן נייד בחלל העבודה (כמו זה הקיים במטבח) על מנת לשפר את תנאי העבודה.
- מסך מחשב חדש.
- מיקום מצלמות אבטחה בנגרייה וסביבתה.

נקודות שעלו בדיון שהתקיים:

העברת כל-כך הרבה דירות בבת אחת זה פרויקט גדול הדורש הרבה כסף וארגון. הפרויקטור הוא טל וצוות ההיגוי יכלול את המזכיר, מרכז המשק, מנהלת קהילה וועדת דירות.

הועלה חשש שעלולה להיות פגיעה בעבודת האחזקה השוטפת. גם כך מחכים לעיתים הרבה זמן. לדברי טל שיפוצי דירות המעבר יעשו ע"י קבלנים ועליהם יפקחו עובדים שלנו. ישנה תוכנית מסודרת וכבר מתחילים להתארגן על מה שאפשר.

במטבח ישנם דברים בולטים לעין והמטרה היא כל פעם לטפל בחלק אחר.

הנהלת קש"ת מבקשת לראות תוכנית מעברים למשך השנים הבאות כי מדובר בפרויקט מתמשך.

בנוסף צריך להסביר לציבור שלא כל הדירות יהיו משופצות בבת אחת ונדרשת הבנה וסבלנות לתהליך. גם אם יהיה מסודר מאוד הוא ייקח זמן.

המטרה של מחלקת התחזוקה היא להשקיע בדירות וגם בתשתיות כדי שבעתיד נצטרך להשקיע פחות בכל דירה. נדע שהדירה טופלה באופן יסודי וברמה טובה.

תרבות, חגים, מועדון וספורט | מציגה: הילה דביר

- מועדון: מבקשת להחליף את השולחנות במועדון. לציוד במועדון יש בלאי יחסית גדול. נכון להיום המועדון משמש גם כחדר ישיבות כי המקום גדול וניתן לשבת בריחוק של שני מטרים אחד מהשני. דווקא בימים אלו גדל השימוש במקום.
- החלפת ארון למערכת השמע. מדובר על ארון ישן ביותר ויש חשיבות במקום כזה גם לנראות וגם לנוחיות השימוש. עלות שתי הבקשות 20,000 ש"ח.
- החלפת מכונת הקפה למועדון. המכונה מסורבלת וישנה מאוד. יש היום מכונות קטנות ועדכניות. עלות מבוקשת 20,000 ש"ח.
- מכונת שטיפת ריצפה - מבקשת לקנות מכונה קטנה יותר מזו הקיימת בחדר האוכל, מכונה כמו זו שנקנתה לפני כשנתיים לכלבולית. עלותה כ- 11,000 ש"ח.
- חדר כושר: השנה קנינו הליכון נוסף לנוחיות המשתמשים ישנם כיום שלושה הליכוני. מבוקש

מכשיר חדש לשרירי הרגליים (מקרבים, מרחיקים) בסכום 30,000 ש"ח. חדר הכושר פעיל מאוד ויש מקום להכניס מכשיר נוסף שיענה על מגוון הפעילות הגופנית. לחדר הכושר אין תקציב שוטף מהקהילה והוא מתאזן ע"י תשלום של המנויים ממעברות ומשמר-השרון.

- אולמות התעמלות: יש לנו שני אולמות, סטודיו נועה ואולם התעמלות. יש בהם ציוד שמתבלה ומדי פעם נדרש להחליפו. מבוקש סכום של 5,000 ש"ח.
- תרבות וחגים: לפני שנתיים נקנתה מצלמה טובה, כיום היא בשימוש ונעזרים בה לכל פעילויות התרבות והחגים בגלל שאסור להתקהל. מבוקש סטנד להעמדתה בסכום 2,500 ש"ח.

נקודות שעלו בדיון שהתקיים:

מכונת שטיפה, קיימת מכונת השטיפה של חדר האוכל ועזרה, נמצאת באותו מתחם אין סיבה שהיא לא תוכל לשמש את כולם. המכונה צריכה להיות מתוחזקת כמו שצריך.

לגבי מכונת הקפה, היא באמת ישנה ונקנתה משומשת. צריך להחליף. יש אפשרות להשכיר מכונות קפה תמורת קניית הקפה לשימוש במכונה. כדאי לבדוק את הדברים שוב לפני שמאשרים.

באופן כללי לגבי המועדון, זו פעילות מתוקצבת, יש למועדון הכנסות לא גבוהות מקבוצות חיצוניות (כמוכן שכיום אין בכלל) ותשלום סמלי של חברים שמשתמשים במקום. ההכנסות נרשמות והן מקטינות במקצת את התקציב שניתן למועדון ע"י הקהילה.

בריכה | מציג: שחר ארד

- בקשה להמשיך בדיקת חילחול המים מהבריכה. עדיין לא פתרנו את הבעיה בה ניסינו לטפל בתחילת העונה. יכול להיות שפתרו חלק מהבעיה אבל עדיין יש לחלחול של כ-40 קו"ב ביום. הבדיקות והטיפול נעשים בעזרת עקיבא, ועם חברות י.ג.ל. ואינפראטק. הצלחה בטיפול בחילחול תחסוך לנו כסף בעתיד. מבקש כ-10,000 ש"ח.
- ריצוף כ-50 מ"ר מסביב למקלחת החיצונית בבריכה הקטנה. הוצגו תמונות של המקום. הדשא שם לא מצליח להשתקם כבר מספר שנים. הדריכה במקום מכניסה הרבה לכלוך לבריכה וגם מאד לא נעים לשבת שם. יש אפשרות לשתול דשא חדש במקום אבל ניסינו את זה כבר בעבר ומן הסתם זה פתרון זמני. מבקש 25,000 ש"ח.

נקודות שעלו בדיון שהתקיים:

רוח הדברים היתה שישנה תמיכה של חברי קש"ת בבקשות של שחר, עם זאת שחר התבקש לבדוק התאמה של דשא סינטטי (שלא מתחמם בשמש).

מספיק הכנסות לכל צרכי השנה הקרובה שתהיה גם היא שנת קורונה. לקחת בחשבון שישינה סבירות גבוהה שהיו חברים שלא יעבדו ומצד שני גם לא יהיו מענקים נוספים מהמדינה.

בדיון הראשוני שהתקיים עלו רעיונות נוספים. הדיון ימשך כשנקבל את הסיכום של שנת 2020.

16 בנובמבר 2020

המשך דיון בתוכנית השקעות 2021:

בישיבה זו שני פרויקטים עומדים על הפרק, שיפוץ בית התינוקות הישן לארכיון והעברת המכבסה לצד הצפוני של הקומנה.

1. ארכיון מעברות

מולמנים:

יוסי וסי - ד"ר - אדריכל ומתכנן הפרויקט, יובל דניאלי - היסטוריון ומנהל הארכיון באגדת חביבה בשלושים השנים האחרונות. שניהם חברי המעפ"ל ובעלי ניסיון בתכנון של ארכיונים בקיבוצים שונים. ענת קדר - פרויקטורית הארכיון, עינת טחנאי - מנהלת ארכיון מעברות, ד"ר אשר ועדיקה נקש - עובדת הארכיון כבר שנים רבות, טל חלון - מנהל התחזוקה.

יוסי הציג את תכנית השיפוץ של בית התינוקות הישן לטובת הארכיון. ניתנה סקירה קצרה על בית התינוקות שהראשונים שאכלסו אותו היו ילדי קבוצת דרור. בשנת 1963 המבנה שופץ ומאז שימש דורות רבים של תינוקות במעברות. הוצגה מצגת שבה המחיש יוסי איך יראה המקום לאחר השיפוץ, ניתן היה לראות תמונות בתלת מימד של המקום לאחר השיפוץ. אין כוונה לצאת מהמעטפת של המבנה. רק שינויי קירות ומיקום בתוך המבנה. הארכיון יכלול חדר לקומפקטוס הקיים לשמירת תעודות וניירות שונים, עמדות עבודה לצוות ולמי שמבקש ללמוד ולהוציא חומר, חדר תצוגה עם מקום לישיבה בקבוצת לימוד וחדר הנצחה לחברי מעברות (עדיין לא סגור עד הסוף). מלבד אלו תופל המרפסת המערבית הפונה לקומנה, שם נדרש תיקון לרצפה שהתעקמה, ובמרפסת הקדמית רק תיצבע הסככה.

יובל הציג את הצד הערכי ואת חשיבותו של ארכיון לקהילה. הוא גם הסביר את חשיבות הכוח שיש לתצוגה עם מוצגים, חפצים ועוד. הדיגיטציה איננה פותרת את הצורך להראות חפצים אמיתיים שנשמרו בחלוף השנים. בנוסף לחשיבות הרבה שיש

בטחון שוטף וועדת בטחון | מציג: חגי גרסטנר

- ההשקעה המבוקשת החשובה ביותר מבחינת חגי, מחסן צח"י. שבו ירוכזו כל ציוד החירום שהיום מפורז בשלושה מחסנים. הוקצה מקום בחדר צביעה במתחם מתכת מעברות לשעבר ונדרש לעשות שם עבודה שיהיה מחסן סגור ומסודר. עלות של 12,500 ש"ח.
- גידור גשר כביש 4 הישן. כיום נכנסים לתוך הקיבוץ אנשים רבים שעוברים משם. סגירת המעבר נדרשת כיון שזה עלול להיות מקום כניסה פוטנציאלי לגנבים ואורחים לא קרואים בעיקר בשבתות. הכוונה היא לסגור את המעבר בשבתות וחגים בלבד. עלות של 15,000 ש"ח.
- תאורת חירום במקלטים: המטרה היא לאפשר מקור סיוע אמין בזמן חרום. כיום יש מנורות חרום קטנות ולא ניתן לסמוך עליהן אם תהיה הפסקת חשמל שגם הגנרטורים לא יעבדו. חגי פנה לשמשון בחשמלייה וקיבל הצעה לפלורוסנטים עמידים יותר. עלות של 10,000 ש"ח.
- מצלמות נוספות ברחבי הקיבוץ: בכביש שבין תחנת ההסעה (דואר) ועד גדר בית הספר ואיזור שער נחילאלי. מצלמות אלו לא יהיו מחוברות לאינטרנט אלא יהיה להן זיכרון ואפשר יהיה לצפות בהקלטות. עלות של 20,000 ש"ח.

התקיים דיון שבו נשאלו שאלות וחגי הסביר את נחיצות הבקשות לביטחון הקיבוץ.

נושא כללי לחשיבה ולדיון:

שימוש בעודף הקהילה בסוף השנה

בסיכום שלושה רבעונים מהשנה מסתמן עודף קהילה בסכום גבוה. כיום עומד על שני מיליון ש"ח. הסיבות העיקריות לעודף: מענקי המדינה ואי שימוש בתקציבי הקהילה בגלל חוסר בפעילות. אם לא יהיו הפתעות וחברים נוספים שלא יעבדו, תיגמר השנה עם עודף בקהילה. על הנהלת קש"ת להחליט מה רוצים לעשות בעודף הזה. קיימת החלטת שיחת קיבוץ משנת 2014 שעודף הקהילה מצטרף לעודף המשקי ומחולק בין הקטגוריות השונות לפי אחוזים. חלק מהעודף מגיע לתקציבי החברים כבנוס ומפ"ל וכן 14% מהעודף מגיע חזרה לקהילה להשקעות. שלוש אפשרויות עיקריות:

להעביר לעודף המשקי כפי שנהוג וכפי שהוחלט בשיחת קיבוץ בשנת 2014. להעביר להשקעות - בעיקר כדי שנוכל להבטיח שיפוצים בכל דירות המעבר המתפנות. חלק מהסכום ישמר לשיפוצי דירות לשנת 2022.

לשמור את העודף למקרה קיצוני בו לקהילה לא יהיו

בשנים האחרונות קיימת מגמת ירידה בכמות הכביסה של החברים. ההוצאות יורדות בהתאם. ממוצע של 250,000 ק"ג לשנה. ע"פ הכמות הזו נעשו כל החישובים. המכסה כיום דורשת אחזקת מכונות ומבנה. לאורך השנים ירידה בהוצאות עבודה.

המלצתה של ענת בהתייעצות עם גורם מקצועי היא לעבוד עם מכונות גדולות ובינוניות בשיטת הליסינג. סה"כ 2 מכונות ו-2 יבשנים. הוצגה סימולציה לתכנית לשנת 2021 עם שלוש רמות מחירים שונות. ככל שהמחיר לקילו עולה יורד הסיבסוד של הקהילה. התקציב השנתי של ענף הבגד, יורד בכחצי בעקבות האיחוד. התוכנית לשיפוץ נוחה לביצוע ואין כמעט נגיעה במבנה.

לדברי ענת יש לקחת בחשבון את רמת השירות. כיום הרמה גבוהה, יש טיפול בכתמים ושמירה על הבגדים. גיהוץ ידני וגיהוץ ב"פרס" (Press) החדש מעלה עוד יותר את הרמה.

הצבעה בין שתי אפשרויות:

1. בדיקה מקיפה לאאוטסורסינג (Outsourcing) לשירות.
2. לקבל את המלצת ענת והצוות לאיחוד. הוחלט ברוב קולות לקבל את המלצת ענת ולאחד את הקומונה והמכבסה.

23 בנובמבר 2020

המשך דיון בתוכנית השקעות 2021:

- נוי | מציג: רם ב"ש
- רכישת רכב עבודה חדש ומכירת הרכב הישן.
 - חידוש כבישים - מקטעים די גדולים של כבישים שכבר נמצאים במצב גרוע מאד. זה לא בשוטף כי זו עבודה גדולה מאד.
 - חיבור הכביש ההיקפי בקטע שבין השער הדרומי למסוף הבריכה.
- ועדת בריאות ורווחה | מציגה: נילי ישראלי
- שיפוץ חלל בתל"מ, למימוש החוגים לגיל השלישי.
- תקרה אקוסטית והחלפת רצפה
 - 5 מחשבים
 - 2 מזגנים

למקום הארכיון מהווה בכל הקיבוצים, מקום עבודה לחברים מבוגרים וגם לכך יש ערך רב. קיבוצים רבים שיפצו בתים ישנים לארכיונים ומן הראוי שלקיבוץ כמו מעברות יהיה ארכיון מכובד.

- עינת הציגה את הבקשה של צוות ההיגוי לעמוד בהחלטת קש"ת מהעבר ולהמשיך עם התוכנית שהוצגה. גם אם נקטין קצת את העלות הכספית ונוריד חלק מהתוכנית, עדיין מדובר על פרויקט חשוב מאוד. עינת מזכירה שהיום נמצא הארכיון במקום קטן וצפוף, אין אפשרות לקבל אורחים שמחפשים חומרים על הקיבוץ וגם לעובדות, שהן כולן פנסיונריות, אין מקום עבודה נעים ומתאים.

בדיון נשמעו התייחסויות ורוח הדברים הייתה שאי אפשר להמשיך לדחות את הבקשה, יש לפרויקט הזה ערך חברתי, תרבותי ועלינו לקבל החלטה כבר היום. המקום בו יושב הארכיון כיום איננו ראוי. ההצעה גבוהה יותר מהסכום שאושר לפני שנה 250,000 שז' אבל מוכנים להשקיע אף יותר כדי לממש את עיקרי התוכנית.

החלטה:

אושר להתחיל בשיפוץ מבנה בית התינוקות הישן לארכיון. התקיים דיון באשר לגובה הסכום להשקעה ובסופו של דיון לגבי הסכומים אושרו 375,000 שז' לשיפוץ המבנה לארכיון. החלטה זו תצטרף לתכנית ההשקעות של הקהילה לשנת 2021 שתעבור לאישור שיחת הקיבוץ כחלק מתוכנית המשק. לאחר התאמת התוכנית לסכום שאושר, התכנון יעבור לוועדת בינוי ויקבל את אישורה.

2. איחוד המכבסה והקומונה

מומנים:

ענת קדר - פרויקטורית אורנית שגב - מנהלת המכבסה,
טל חזון - תחזוקה.

- על פי בקשת קש"ת, הציגה ענת שלוש חלופות:
1. החלופה של מסירת הכביסה למשמר השרון נבדקה מולם. הם מוכנים ואף רוצים לקבל אותנו כלקוחות. קילו כביסה יעלה כמו שהוא עולה לחבר משמר השרון. צריך לקחת בחשבון שיהיו לכך עלויות נוספות, שינוע, חלוקה, עובד נוסף אחד לפחות.
 2. חלופה של מכונות קטנות: אם זה בעבודת הצוות, יעלה הרבה יותר כי ידרוש המון שעות עבודה. אם זה כביסה שחבר מגיע לכבס לעצמו, לא ברור למה בכלל לפתוח מקום כזה במקום הקיים, לא מעריכים שמישהו יגיע.
 3. חלופה שלישית, העברת המכבסה:

ענף המזון | מציג: דרור רודריק

ענף המזון הינו אחד הענפים שנפגעו קשות בתקופת הקורונה. הוא אומנם לא נסגר אבל בגלל האיסור לשבת בחדר האוכל הרבה יותר קשה לשמר את הלקוחות. יחד עם זאת מספר המנות הנמכרות דומה מאוד למנות שנמכרו לפני הקורונה ועדיין מרגישים שלחברים ולילדים המקום חשוב ושמחים לקנות. כבר תקופה ארוכה שהיקף העבודה ירד ולכן נעשתה התייעלות בכוח האדם. צוות חדר האוכל הפך לצוות של שלושה במקום חמישה שהיו לפני הקורונה.

דרור מציג מהלך של שיפור נראות ההגשה, החלפת חלק מהעגלות וגם בישול פרונטלי. בעזרת יועץ מומחה בתחום התקבלה הצעת מחיר לתכנון מחודש של המקום במטרה לשפר את חווית האוכל של החברים. מתקיימת חשיבה איך להרים את המקום ואיך לגרום לאנשים לחזור לאכול בו, כדי שיחזרו להיות מקום למפגש חברתי-קהילתי.

- יועץ לתכנון אזור ההגשה, שיפור הנראות ונוחיות לקיחת המזון.
- החלפת עגלת סלטים.
- רכישת עגלת מנדרף פרונטלית לחוויה עדכנית של הגשת המזון.

הוצע להקים צוות לבחינת עתיד ענף המזון, שיביא הצעות לייעוד ענף המזון. לצוות יינתנו חודשיים עד הבאת ההצעות.

ההצעה אושרה ברוב קולות. יהושע מס יעמוד בראש הצוות שיביא הצעות לקש"ת.

כלבולית | מציג: חיים אילון

מתחילת הקורונה המחזור החודשי עלה מ-600 אלף ל-800 אלף. יש לכך השלכות תפעוליות: יותר סחורה מתגלגלת, יותר עבודה של הסדרנים.

- מבקשים לרכוש עוד מסופון לקליטת הסחורה.
- פירוק קירות המשרד של חיים וסידור הרצפה, לצורך הגדלת החנות והוספת שטחי מדף. קניית מדפים נוספים.

אישור השקעות:

רוב ההשקעות אושרו.

לא אושרו שלוש השקעות גדולות:

1. השקעה בארכיון - התקבל ערעור ותקיים ישיבה נוספת
 2. השקעה במכבסה והעברתה לקומונה - התקבל ערעור ותקיים ישיבה נוספת.
 3. ענף המזון - התקבלה ההצעה להקים צוות בראשות יהושע שתכין הצעות לדיון בקש"ת.
- הסכומים שאותם ביקשו לפרויקטים אלו נרשמו בטבלה והם יישמרו עד החלטה.

30 בנובמבר 2020

דיון בשני ערעורים בתוכנית ההשקעות:

-
- ארכיון - הוצגו שלוש אפשרויות להחלטה:
1. החלטת קש"ת שהתקבלה בתאריך 9.11 - להשקיע 375,000 ש"ח.
 2. הצעת הערעור - להשקיע 250,000 ש"ח כפי שהוקצב לפני שנה.
 3. השקעה של 300,000 ש"ח כפי שהוצג ע"י עינת טחנאי בישיבה.

התקיים דיון ובסופו הוחלט ברוב קולות על הצעה מספר 3.

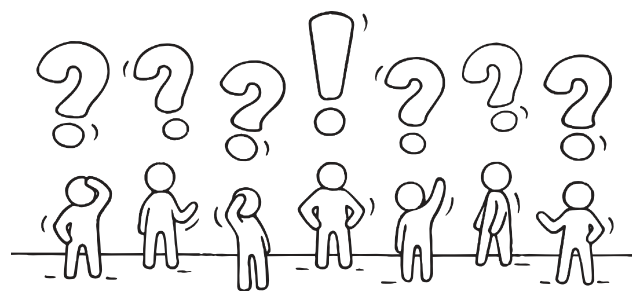
העברת מכבסה - שתי אפשרויות להצבעה:

- בעד העברת המכבסה לצד הצפוני של הקומונה - לפי החלטת קש"ת מתאריך 9.11 שקיבלה את הצעת ענת.
- נגד העברת המכבסה. משמעות הצעה זו: סגירת המכבסה כשהבניין ייהרס. במקרה זה הנושא יעבור להחלטת שיחת הקיבוץ.

לאחר דיון התקבלה הצעה להקים צוות שיבדוק לעומק חלופה לכביסה מחוץ לקיבוץ.

התקציב בתוכנית ההשקעות ישמר עד החלטה סופית. הצוות יציג את הצעותיו לקש"ת בישיבה בחודש ינואר 2021. תוצג חלופה או חלופות ולפי החלטה נראה אם צריך להביא את הנושא להכרעת הקיבוץ.

מסרו רונית ואפרת.

פרידה מנאוה גלעדי

אמא

אמא נולדה ב-1950 בנהריה. בת לדור שנולד מיד אחרי הקמת המדינה וכל חייה שלובים בה. בת זקונים לאריה ואסתר שעלו לארץ בתקופת העלייה הרביעית והקימו את מושב בית יוסף בעמק הירדן, ממנו התפנו במהלך מלחמת העצמאות.

אחות קטנה, לשולי (משולם), אמיץ, גדעון ודבורה. אמא גדלה במושב בוסתן הגליל בסמוך לעכו, והתחנכה בעכו, נהריה וברגבה. היא התגישה לגרעין נח"ל של תנועת המושבים וחברים שהכירה בתקופה הזו המשיכו ללוות אותה לאורך כל השנים.

אחרי השחרור למדה בבית הספר לאחיות בתל השומר והחלה לעבוד כמדריכת אחיות וכאחות. היא הגיעה לקיבוץ מעברות במהלך שנות ה-70, הכירה את אבא, וב-1978 הם התקבלו כחברים.

ב-1980 נולדתי אני, זיו, ב-1982 נולדה טלי וב-1986 נולד דור. אמא המשיכה להתגורר בקיבוץ מעברות עד מותה ועבדה בעבודות שונות - במרפאה, במפעל תרימה, במעבדה במוצרי מעברות, במערכת החינוך, בתחום הבריאות ובמספר עבודות נוספות. בשנים האחרונות אחרי צאתה לפנסיה המשיכה להתנדב ולהיות פעילה בדואר, בבית החולים הלל יפה ולאחרונה החלה לסייע בתחום ההסעות. קראה ספרים, הלכה להרצאות ולפעילות העשרה, הרבתה לטפח קשרים חברתיים והקפידה על הליכה ושחיה בתקופת הקיץ. במקביל שימשה כאמא וסבתא פעילה מאוד והייתה עמוד התווך של המשפחה.

אמא, שיחות הטלפון מאתמול טלטלו אותנו ואנחנו עדין המומים וחסרי מילים. לא ציפינו להעלמות כל כך חפוזה בלי שום הזדמנות לפרידה. רק ביום שלישי בערב הגעת לבקר את הנכדים ואספת את נעמי מבית הספר. דיברנו על יום ההולדת של דור בשבוע הבא, על הדלקה משותפת של נרות חנוכה. הצלחנו אפילו למצוא מעט אופטימיות בתקופה הקשה שבה אנחנו נמצאים עם ההתחלה הקרובה של מתן חיסונים מפני הקורונה. היית אמא וסבתא נפלאה, כולך אהבה ומסירות וטוב לב. משענת בתקופות קשות שעברו על כולנו, ביחד ולחוד.

בשנים האחרונות, עם הצטרפותם ההדרגתית של הנכדים, נעמי, יואל ונתן הקטן התעורר בך ניצוץ חדש ואנחנו הרגשנו איך האור הזה שקרן ממך נוגע, מחמם ומאיר את כולנו. ציפינו לסופי השבוע בביתך שלמענם הצטיידת רק בשבועות האחרונים במיטות ומזרונים מתאימים לכל הנכדים, רק השבוע שאל יואל מתי נוכל לעבוד בגינה אצל סבתא. ציפינו לביקורים שלך ול"עוגיות של סבתא" שהנכדים כל כך אהבו. נתגעגע לשיחות על ענייני בריאות ועל החברות מבית הספר לאחיות או מתקופת הצבא שפתאום חידשת עמן את הקשרים. לחיבוק החם. לחיזוקים. לאהבה.

זיו וליאורה

אמא יקרה ואהובה שלי.

איך אפילו מתחילים לדבר עליך בלשון עבר, שאת לא פה????

איזה דרך עברנו ביחד, יש כל כך הרבה דברים שרק שתינו יודעות. לונה פארק של רגשות. מהכאב הכי עמוק ועד לרגעי האושר שלך. היית בתקופה כל כך אופטימית, נהנית מהנכדים, נהנית שהייתי באה אליך מדי שבוע. איזה כיף היה לנו לבשל ביחד ארוחות. היית אומרת שאני מאתגרת אותך, ואת מתוך אהבה תמיד ניסית ורצית ללמוד עוד. תראי כמה אנשים אוהבים אותך ובאו לחלוק לך כבוד אחרון.

אני רוצה לצטט מילים מתוך שיר, מילים שמאוד מתחברות לקשר שלי איתך:

קחי לך את החום שבחיבוק שהוא רק שלנו
קחי לך את דמעותיי המבולבלות שאוהבות כל כך
קחי לך
את ידי בידך שצריכה אותך
ואת מיליוני הנשיקות שעל גופך
קחי את גאוות בתך על האדם שאת
קחי את ליבי הוא שלך ובשבילך
הכל צידה לדרך
שתמיד אני איתך, נושמת, חולמת
קחי לך
קחי לך
את כל הסיפורים
את הידיים ששומרות
את הבכי שבכינו, רק אני ואת יודעות
את הצחוק המתגלגל
את הסודות על העולם
את השיחות שיש רק לנו
אני אתך, אני אתך

אמא, את חרוטה לי בלב לעולמי עולמים. מבטיחה שאשמור על דור ואעזור לזיו וליאורה עם הילדים. אני אעשה הכל שתהיי גאה בי מלמעלה. לא מאמינה שככה זה נגמר.

טלי

אמא יקרה

מאוד קשה לי המצב, אני עדין לא מאמין ולא מעכל שאת לא איתנו.

לא אשכח אותך לעולם.

תודה על מה שעשית בשבילי כל החיים, היית אוזן קשבת שלי כל הזמן.

אני מרגיש חץ בלב.

אני אוהב אותך תמיד, לנצח.
דור

נאוה שלי,

שעות בדואר. כל זה נפסק לאחרונה והתנדבת לענף ההסעות של הקיבוץ, פעמיים בשבוע. זה לא הספיק, צעדת מסביב לקיבוץ. גם זה לא הספיק והמשכת לזווג ולנסות למצוא עוד עיסוקים במהלך היום. את אישה מעשית. לא נותנת לחיים המורכבים להשבת אותך מעשיה. ידעת וניסית כל הזמן להילחם בזמן הפנוי מדי. ידעת "כי לא טוב היות האדם לבדו". היו לך דייטים ומערכות יחסים ורק לאחרונה דיברת המון על שאול.

נאוה, אמרתי לך הרבה פעמים וגם עכשיו. יש לך יכולת להיות אמא שנלחמת על ילדיה, שיודעת לאהוב, לחבק, לתמוך, לדאוג ולקבל כל סיטואציה בחיי ילדיך היקרים, דור, שלי וזיו. כל זה ביחד עם קריאת המציאות, וידיעה שלא הכול בידך. את יודעת לשמוח בכל הצלחה שלהם, בכל התקדמות. לפני כמה ימים סיפרת לי על כך שדור התחיל להתעסק בצילום בהדרכת מומחה בתחום. סיפרת לי על השינויים שטלי עושה כל הזמן עם אור גדול בעיניך. שיתפת והראית תמונות מנכדיך המקסימים, ילדיהם של זיו וליאורה. כל יום שלישי או רביעי, כשהיית חוזרת מביקור הנכדים ברמת גן היית ברקיע.

נאוה, אני חייבת לספר לך מתוך הערכה, שלא תמיד אהבתי את ההתבטאויות הקשות על דברים שהפריעו לך. אני יודעת שזו את. אומרת גם דברים קשים. לא תמיד הסכמתי איתך. אבל השכלנו לקבל אחת את השנייה גם על חסרונותיה. למה הערכה? כי את יודעת לשפוך את ליבך בפני, כמעט ללא מעצורים. ואני מקנאה קצת. נאוה יקרה שלי, איך פספסתי אותך. התפנו לי כמה שעות והלכתי לבקר חברים אחרים. חשבתי לעצמי שאותך אצליח לפגוש מחר, שתיכנסו אלינו מחר. התריס היה סגור, היה חושך ואת לא איתנו. היו לך תוכניות, למשפחה שלך היו עוד תוכניות איתך, תמיד הצלחת לקום מבורות שחורים שנפערו בחיך. אני צריכה להמשיך הלאה בלעדיך, עצוב כל כך.

דור, שלי וזיו, דעו כי אני אוהבת אתכם ותמיד מוכנה להקשיב ולנסות לעזור. אין נחמה... המשיכו להיות גדולים מהחיים. יש אור גדול שעוטף אתכם. המשיכו בחזקות שלכם, הישארו יחד, זה האור והכוח שלכם.

רבקה ליה

אני כותבת לך מכתב ראשון ואחרון בפעם האחרונה, לא היה לנו צורך במכתבים, היה לנו מפגש לא יזום ופתוח מדי כמה ימים. היינו רואות זו את זו, בעיקר את נאוה אהובה, מדלתות ביתנו. אהבת לעשות קיצור דרך לביתך, דרכנו ודרך שלי ושמעון. להיעצר, לקשקש, להתעדכן ולנוח.

השיחות בינינו על החיים תמיד עוררו אצלי אמירות ואירועים מתוך ספרים שקראתי ואז עצרנו את השיחה על החיים ואני סיפרתי לך על ספר שקראתי. אמרת כי אין לך סבלנות לקרוא ספרים. אבל ידעת לספר סיפורים. דעי כי הערכת מאד את היכולת שלך לספר באופן בהיר ושוטף סיפורים מהחיים. יש לך יכולת נפלאה להקשיב, לזכור ולספר את החיים עצמם.

השיחות אתך תמיד מעניינות. את יודעת לזווג וליצור קשרים מכל תחנה בחיים ומכל מפגש עם אנשים. הגדולה שלך היא היכולת לשמור על הקשרים החבריים ולזכור פרטים רבים מכל סיפור חיים שכזה.

דיברנו גם על הקיבוץ ולא תמיד הסכמנו על אותו הדבר, אך ידענו שאי הסכמה אינה סיבה לטינה. החיים בנויים ממורכבות והעיקר החברות, השיתוף והקבלה. גם על פוליטיקה דברנו, לא הרבה. בעיקר דיברנו על יחסים.

נאוה יקירתי, דעי כי למדתי ממך לעצור ולפנות זמן למפגש עם חברה, גם אם זה היה מעכב אותי מהמשך ניקיון הבית או העבודה בגינה או בשעה שהייתי עם אחד הנכדים. ההישענות שלי על המגרפה או על העץ או הישיבה על הספסל הייתה אתנחתא חשובה גם לי, לנשום ולהקשיב לך. עשיתי זאת ממש ברצון... ואת רצית לדבר!

יש לך יכולת גבוהה לשתף בפתיחות ולהקשיב. נדמה כי יכולת זו העניקה לך חיים מעניינים ונכונים. רק לפני כמה ימים ציינת כי יש לך הרבה שעות לבד. הייתה תקופה שהתנדבת בבי"ח הלל יפה, נסעת לשמוע הרצאות בימי חמישי, הצטרפת לחוג קרמיקה בקיבוץ (בחששות כי אין לך יכולת אומנותית), עבדת כמה

פרידה מעופרה זמיר

עופרתי האהובה,

היכרתי אותך ב"שניר", בזמן הקמת הקיבוץ החדש. עבדת כפקחית כותנה, שהגיעה משריד. בתום שנתיים שהיינו ביחד החלטנו לחזור לשריד ואח"כ חזרנו למעברות, קיבוצי. הקמנו משפחה למופת והשקעת המון בגידול וחינוך ילדינו, שיצאו מוצלחים ביותר. היית אופטימית בכל מעשיך, דבר שהביא לאמון בך בכל המקומות. לא זכור לי שלא השגת את מבוקשך ותמיד בטוב, בשכל ובראיית הנולד. הקפדת מאוד על התא המשפחתי, אותו טיפחת בהשקעה רבה, טובה, נעימה וטעימה.

הרבה זמן הטריד אותך מה הם השורשים שלי ועשית מאמצים רבים במשך חמש שנים, להשיג מידע עלי בכל מיני דרכים. כמוכן שבדרכך הצלחת בסוף ונפגשנו עם אחותי, שגרה באוסטרליה ויש לה בן בירושלים. בכל פעם שהגיעה לישראל היינו נפגשים. אהבנו לטייל המון בארץ ובחו"ל ונוצרו לנו קשרי חברות, במקומות

שונים. עכשיו כולם מתקשרים, עצובים ולא מאמינים. האישה החזקה שרכבה הרבה בטיולי אופניים בארץ ובחו"ל, לא תרכב יותר...

עברת הרבה מקומות עבודה בקיבוץ, עד שקיבלת על עצמך להיות ה"בלדרית" של הקיבוץ והמפעלים. במשך עשרים ושמונה שנים בהם התחלפו כל הגזברים, לימדת אותם איך עובדים מול הבנקים, כשדלתות המנהלים תמיד נפתחות בפניך. תמיד חששתי ופחדתי עליך, כשנסעת עם סכומי כסף של מאות אלפי ש"ח בתיק - כל יום בזמן קבוע, לאותו בנק, אותה גברת עם אותו התיק...

לעופרה היה חשוב מאוד לטפח גם את עצמה. שיער צבוע ומסודר, ציפורניים יפות צבעוניות. עופרה אהבה לבלות עם חברות בבריכה, בסרטים והצגות. היא אהבה מאוד להמציא בישולים מיוחדים, שתמיד היו מוצלחים. יש לעופרה גלריה לציורי זכוכית יפהפיים, אותם יצרה עד לפני כמה חודשים.

עופרה עברה הרבה שנים בגידול כותנה בתור פקחית מנוסה, שעל פיה נקבעו הזמן והמקום של הריסוסים. היא אהבה את עבודתה ונהנתה מאוד כשקיבלה טרקטורון לנסיעות בשטחים.

טיילנו הרבה עם קבוצות ממעברות ועם ביי"ס "גבעול", כמלוויים תומכים עם הטנדר והעגלה. תמיד ישנו באוהל והיה רומנטי מאוד. עופרה עשתה הרבה בישולים בשטח. את האוכל והמצרכים היתה קונה לכולם ומדי פעם היתה מפתיעה את המטיילים בכל מיני מקומות בהם נפגשנו באמצע שביל ישראל, אם באבטיח קר באמצע המדבר ואם במרק חם ביום קר. בשנה האחרונה התחיל להיות קשה, בגלל המחלה האכזרית ויצאנו פחות לשטח, אבל המשכנו לטייל וליהנות בזמן שנותר. לעופרה היה חשוב שהבית יהיה מטופח ומסודר. גם הגינה היתה מטופחת וכל סוף שבוע עופרה צילמה פרח יפה ושלחה בווטסאפ לחברים. עכשיו זה נגמר.

עשית המון, יש לך המון אוהבים. נפרדנו בנעימים. נוחי על משכבך, עם הנוף היפה שמולך, עם מטע האבוקדו של בנך.

אוהב, סבא סבבה,
אלי.

אמא

זה התחיל כשהיית בת 16, כבר אז בחרת שינון שפרושו יזכור, יהיה שמי, על שם אביך שנהרג במלחמת השחרור ולזכרו. ב- 1973 נולדת, לתוך מלחמת יום כיפור, מאז ועד עצם היום הזה אני זוכר אותך כאמא החושבת ועושה מכל הבא ליד והטוב שבעולם וידך עוד הייתה תמיד נטויה לעשייה.

הטיולים בארץ מגיל מאד צעיר, הדאגה שיהיה לי הכי טוב שיש, שמחת החיים שהענקת לי והטיולים בגיפי של הכותנה, כפקחית והרבה תמיכה בכל תחום ועניין. לפני שנים רבות היית גם טבחית בקיבוץ, דבר שתמיד ועד היום האחרון, ליכד ועזר להתכנסות המשפחה. היצירות הקולניריות והבישולים הטובים, תמיד יצאו מוצלחים גם כשלא תמיד ידעת מה את מכינה ומה ייצא מזה. תמיד היה לך חשוב לשמור וללכד את המשפחה. זוכר גם את ארוחות השישי השופעות, שהיית מכינה כבר בראשך גם במצבך ללא כוחות, אבל לא ויתרת בכלל ופשוט פעלת עבור כולנו.

את טיולי המשפחה שכל כך אהבת ואת ארוחות הבוקר והפינוקים שהיית מביאה אתך לכל מקום וגם כשהיה

לך כבר קשה - לא ויתרת. כל כך רצית כבר נכדים ואז נולדו לנו הבנות, תאומות למופת - תמר ודנה, שגם להן נתת המון משמחת חייד, חוכמתך ואהבתך ללא דופי. הכנת, רצת, דאגת, שאלת ומה לא, והכל עבורן. תמיד רצו וביקשו לבוא אליך, גם כשאת כבר היית ממש עייפה, אבל את כמו תמיד לא ויתרת והמשכת לתת ולהכיל. כל הכבוד לך אמא ותודה!
את אהבתך, שמחתך ודרכך למשפחה תמיד עשית ושמחת תוך חשיבה עלינו עד ליומך האחרון.

בשנים האחרונות התמודדת עם המחלה הקשה, כמו אמא לביאה, חזקה, נחושה ואופטימית, עד שהגוף כבר לא יכול לא. הקשבת, תקשרת והגבת מעט, עד למנוחת עולם.

נוחי לך בשלום אמא, תמיד תהיי ותישאר אתנו לעד, עם זיכרונות טובים, המון אהבת עולם ונתינה אין סופית, עד לרגע האחרון.

אוהב אותך מאד!
שלך, בנך ינון
יהי זכרך ברוך

לפרידה מעופרה, חברתי

ראיתי ציפור רבת יופי
הציפור ראתה אותי
ציפור רבת יופי כזאת לא אראה עוד
עד יום מותי
עבר אותי אז רטט של שמש
אמרתי מילים של שלום
מילים שאמרתי אמש - לא אומר עוד היום
נתן זך

ציפור רבת יופי כזו לא אראה עוד..
עופרה חברתי, מה אומר?

חברותינו המשותפת הייתה מלאה בגילויי לב, בדיבורים על ספרים, היה לך טעם מיוחד [ביוגרפיות של גיבורי ישראל], בטיולים ובנסיעות לבילויים שכה אהבת, בסרטים, בדברים בצבע סגול [מאוד], באוכל ביתי, בשמונצים שהיית מחלקת לחברותיך בכל הזדמנות, ואוהבת לאסוף בעצמך ועוד.

חייד היו מלאים בעקשנות ובנחישות ובמחשבות עמוקות, והיה קשה לשנות את דעתך, אספת סביבך חבורה של חברות, שהייתה איתך בטוב וברע, אבל ברע לא הצלחנו להיות ממש ביחד, אלא רק מעט זמן, להחזיק לך את היד, לשבת ולשתוק, [כי אין יותר מה לומר] ולומר לך מילים של שלום. מילים שלא אמרתי אמש, אני אומרת - היום.

נוחי בשלום על משכבך, חברתי יפת העיניים, חיבוק גדול לאלי, שהיה החמצן שלך, לינון, ללימור ולאלילון שכה אהבת והתגאית בהם, ולנכדים.

ממני נורית, שכבר חסרה אותך מאוד, ומכל החברות הטובות שליוו אותך, ובילו איתך, וטיילו איתך, ותמכו ואהבו, והכינו, וביקרו וצחקו, כי הצחוק יפה לבריאות, אבל אצלך זה לא ממש עבד...

ועדיין, אהבה גדולה.
נורית יואל

עפרה,

לפני קצת יותר משנה יצאנו צוות הנהלת החשבונות ביחד איתך ליום מופלא בצפון הארץ. יום שכותרתו "פרידה מעפרה עם סיום עבודתה בהנהלת החשבונות".

לכבוד יום זה כתבתי מספר מילים שעל חלקן אחזור היום, אבל אני מבקש דווקא להתחיל מסופה של הברכה. בסופה רשמתי: אוהב ומעריך, וכן, לא לכל אחת אני רושם "אוהב". הסגירה במילה "אוהב" באה עם המון משמעות, בדרכך שלך גרמת לכולנו לאהוב אותך, יצרת עם כולנו קשרים שהקושי להיפרד ממך עם סיום עבודתך היה קשה, אבל היום הקושי רב עוד יותר.

עבדת אצלנו בהנהלת החשבונות כ-3 עשורים עם 8 מנהלי כספים, החל מאבינועם בשנות השמונים, אסף אדר, דוד נובלמן, עמוס הלפרן, אנדי קדר, אלדד שלם, רונן בר-ניר, ולי הייתה את הזכות לעבוד איתך ארבע שנים ולהיות מנהל הכספים האחרון שעבד איתך יחד ומסרב להאמין שאני עומד כאן היום ומספיד אותך.

לרגל סיום עבודתך הכנו לך ספר עם תמונות מתקופתך בהנהלת החשבונות הכולל ברכות מכל שמונת מנהלי הכספים. בכל אחת מהברכות חוזר מוטיב אחד ברור: היית לכולנו משענת, יד ימיננו וגורם בעל ידע רב שבזכותך עבר הידע ביננו. באופן אישי אני יכול לומר כי כחלק מהכניסה שלי לתפקיד למדתי ממך המון. תפיסת החיים שלך עזרה לי לא מעט בהבנה נכונה של הקיבוץ והחברים.

לאותו ספר ברכות בחרה נורית לומניץ להוסיף את השיר של עידן רייכל "לפני שייגמר" כאשר מספר

שורות בו מופיעות במכוון בצבע סגול: "לקום כל בוקר ולצאת אל החיים ולנסות הכל לפני שייגמר, למצוא בכל דבר עוד יופי, תמיד לזכור לרגע לעצור ולהודות על מה שיש ומאיפה שבאנו".

נראה כאילו השיר נכתב עבורך, למרות כל הקשיים בחרת בכל הזדמנות לצאת אל החיים, לטייל, לבלות ולהספיק כמה שיותר, לפני שייגמר.

אני נוהג לסגל לעצמי לפחות "משהו" אחד חיובי מכל אחד מהאנשים שאני עובד איתם ולנסות ללמוד וליישם את אותו "משהו".

אצלך היו הרבה "משהוים": הקשרים שיצרת עם אנשי הקשר שלנו בבנקים השונים, העמידה על שלך, היכולת שלך להגדיר את סדרי העדיפות בחיים כאשר המשפחה בראש, אבל הכי השפיע עלי זה היכולת שלך לחשיבה החיובית אפילו ברגעים קשים, וכשאת מחליטה שאת מנצחת משהו - את נלחמת בכל כוחך לנצח וכך עשית בשנים האחרונות, עד הרגע האחרון.

אלי, ינון, לימור, אילון ובני המשפחה: אנו מחבקים אתכם ושולחים לכם כוחות להתמודד עם האובדן העצום שפוקד אתכם. מי ייתן ושלאת תדעו עוד צער.

עפרה, תודה על שנים רבות של תרומה רבה ושירות מדהים שנתת לכל חברי קיבוץ מעברות ותודה שנתת לכולנו להיות חלק מהחיים שלך.

אוהב ומעריך,
אופיר.

מתחשבים עם מחשבים לטובת החברה - עדכון

תודה גדולה למוט'קה וקארל על השקעת הזמן ועל ההרתמות לפרויקט החשוב הזה, לנועם שי ולניסים, השותפים שלנו ביוזמה הלאומית מתחשבים, ולנועם לב-רם מהמעבדה במעברות ולאליה יהודאי שעובד איתנו, על האירוח הנדיב של הפעילות והתמיכה בה לכל אורך הדרך. בנוסף, תודה להילה מעין ועמית שלג מוועדת איכות הסביבה על השותפות בהובלת הפעילות. וכמובן, תודה לחברים ולתרימה שתרמו ברוחב לב, ובכך גם שימחו משפחות שמאוד זקוקות לסיוע, ועל הדרך גם תרמו לקיימות ולצמצום הפסולת האלקטרונית שאנחנו מפיקים.

ועדת התנדבות ומעורבות חברתית
 ועדת איכות הסביבה

משתתפי הפרויקט מימין לשמאל:
 קארל, מוט'קה, נועם לב-רם ואליה יהודאי

בתחילת השנה התברר לכולנו שהצורך במחשבים הוא מידי והכרחי כמעט בכל בית בישראל. מתוך הכרה בצורך זה, נולדו שני פרויקטים יפים:

שיתוף פעולה עם עמותת מתחשבים

- א. "היוזמה הלאומית מתחשבים" שעוסקת בשרדוג ומסירה של מחשבים (בתיאום עם רשויות הרווחה) בהיקף ארצי
- ב. נועם לב-רם, הבעלים של מעבדת 'שירותי מחשוב בנועם' בקיבוץ (שהחליפה את מחשבת PC של מוט'קה)
- ג. מוט'קה וקארל, אשר התנדבו לשדרג את המחשבים.

במהלך הפרויקט המחשבים נאספו במחסן של 'מעבירות', הועברו למעבדה של נועם, ושם מוט'קה וקארל שדרגו את המחשבים בעזרת חלפים שהגיעו מעמותת מתחשבים. בסוף הפרויקט המחשבים הועברו למחסני העמותה לפיזור. סה"כ הועברו ממעברות לעמותה 17 מחשבים תקינים וכן כמה וכמה מסכים (היו כמה מחשבים שלא יכולנו להציל).

שיתוף פעולה עם המרכז האקדמי רופין

עם תחילת משבר הקורונה והמעבר החד ללימודים מרחוק בזום (עוד לפני החיבור עם עמותת מתחשבים), עלה צורך דחוף במרכז האקדמי רופין (מקום עבודתי) בתרומה של מחשבים לסטודנטים שחווים קשיים כלכליים. יצרתי קשר עם אורי עומרי ממוצרי מעברות שארגן עבור הסטודנטים תרומה של מחשבים ישנים של המפעל. לפני שהמחשבים נמסרו הם עברו שדרוג בידי האמונות של ארז לביא שעובד בצוות של אורי

ונרתם לפרויקט עם הרבה רצון ונכונות לעזור. באופן הזה הועברו לסטודנטים שממש הזדקקו לכך מעל עשרה מחשבים ניידים ונייחים. תודה גדולה לקבוצת מוצרי מעברות, לאורי עומרי ולארוז לביא על התרומה הנדיבה.

אריאל דניאלס
 בשם ועדת התנדבות ומעורבות חברתית

מוגבלות ומוקדש לעידוד התמיכה בכבודם, בזכויותיהם ובשלומם. אני זוכה מידי יום לקחת חלק בחייהם של קבוצה קטנה ומקסימה בתיווך עבורם, הרחבת הידע, חידוד כישורים, עידוד לעצמאות, חיזוק בטחון עצמי, חיזוק הערך שלהם כחלק מהחברה ובעיקר עבור עצמם, חיזוק תחושת משמעות והפחתת התלות באנשים ועוד.

יש רגעים מרגשים ביותר כמו הליכה בשבילים, חיוך אמיתי או טלפון מאחד מכם שדואג לשלומם. זאת הזדמנות מצוינת להגיד תודה לנדב שפתח עבורנו את דלת הכלבייה וגילינו עולם של חיבוק וצחוק אמיתי, השתוללות אמיתית עם הכלבים. תודה למתן שמוציא מהם שירים, ריקודים ונגינה שתמיד עושה טוב על הלב. תודה לגליה שנותנת להם ראייה אחרת על הטבע, על זוויות, אור ואנשים. תודה לאבינועם שכולו לב עבור כל אחד ואחת מהם, מתעניין, דואג ועוזר תמיד שצריך. תודה לכם חברי הקיבוץ, על כך שאני מחפשת מתנדבים לפעילות השבועית, 99% מהפעמים אתם מתרגשים ובאים אלינו ואף מזמינים אותנו. כמו מאי המקסימה שנתנה לנו מופע פרטי באקרובטיקה והנעורים שתמיד כיף להתארח אצלכם, השתתפות "בבתים מדליקים" ועוד.

בחודש ספטמבר חגגנו שנה לפתיחת הבית בקיבוץ. חגגנו בסוכה עם נגינה ושירה מחגי, רון והלל לוי האלופים. החברים התרגשו מאוד והיה ערב מלא באור וחיוכים. עבורי זו הייתה שנה של למידה, הכרות, הובלת משהו חדש בקיבוץ, לפעמים אכזבות, הפתעות ובעיקר שנה בה נוספו לליבי 10 מקומות נוספים של דאגה, הכלה ואהבה. מקום העבודה שלי הוא בלב הקיבוץ ולא פעם אני מנסה לקדם פה את החברים בעבודות או בהתנדבות, מנסה לשלב אותם לא "כנוף" אלא "כחלק". אני באמת חושבת שקהילה שמחבקת אוכלוסייה זו תקבל חיבוק הרבה יותר גדול בחזרה.

זכינו בהתנדבות שבועית של ליאור כהן ותומר שלמון שמגיעים אלינו ומתקבלים באהבה קבועה (נשמח לעוד מתנדבים כמובן בכל הגילאים) וכמובן למשפחת שמעוני ולצוות ההקמה שדחפו וקידמו עד שהדבר אכן קרה והצליח.

לצערנו, נפרדנו בחודש אוקטובר מטלי קורנהאוזר ז"ל שהייתה מיוזמות ומקימי הבית בקיבוץ. חלומה ביחד עם משפחת שמעוני היה לראות את ילדיהם במקום מוגן, קהילתי ומשלב ואכן היא זכתה.

אנחנו מאחלים הצלחה והשתלבות נעימה לגיא ואיתי, 2 דיירים/חברים חדשים- שהצטרפו אלינו החודש.

"לפעמים דווקא הדבר שאנחנו לא יכולים לשנות הוא הדבר שמשנה אותנו"

הרבה תודה! עשרה

מהנעשה בבית-הספר

סימני דרך
בית הספר היחודי במעברות

ניהול כיתה מרובת ילדים מביא לכך שמורים רבים בארץ ובעולם נוקטים באמצעי חינוך שאנחנו מכנים אותם "שליטה חיצונית": כללי התנהלות ולמידה אחידים ונוקשים יחסית שנועדו לשמור על המרחב הכיתתי בטוח וברור ולארגן את הילדים ללמידה פרודוקטיבית. קשה למדי להצליח להגיע למרחב בטוח וללמידה מאתגרת תוך דיאלוג קשוב עם הילדים ולא באמצעות שליטה חיצונית שלנו המבוגרים - ובכל זאת פה אנחנו שואפים לזהות את עצמנו כאשר אנחנו נופלים לחינוך הסמכותני הזה (שלמעשה גם בנו הוא הוטבע מילדותנו שלנו), להצליח לשחרר אותו, לקחת צעד אחורה, לוותר על שליטה ולהצליח להתנהל מתוך זיהוי הנטיות הטבעיות של הילדים עצמם באופן גמיש ומאפשר ככל הניתן.

גם בזמנים רגילים כל בית ספר ייחודי עלול להיקלע על ציר הזמן לתהליך של "התנרמלות בשלבים": כל בעיה שמתעוררת נענית בכלל חדש, ובלי ששמנו לב אנחנו מייצרים תקנון קשיח המצמצם את הגמישות ושיקול הדעת של כולנו. תהליך כזה התרחש בחלק גדול מבתי ספר הקיבוציים שהיו רדיקליים בתחילת דרכם והפכו עם הזמן ליותר ויותר "רגילים". "תקופת הזעם" הנוכחית - על כל האיסורים, ההגבלות ואי הוודאות מאיימת "לנרמל" את סימני דרך בהילוך מהיר אם לא נקדיש לכך מחשבה מספקת.

אז איך נצליח לשמור בתקופה הזו ובאופן כללי על ליבת הייחודיות של סימני דרך?

ראשית, נכיר בקושי. אובייקטיבית קשה יותר לממש את החזון שלנו במלואו ו"ללכת בעקבות הילדים" (Follow the child) תחת איסורים ושינויים המונחתים על כולנו חדשות לבקרים. כל אלה מצמצמים את החופש של הילדים ואת החופש שלנו כצוות לנוע בין כל הילדים ולגוון את תחומי העניין ודרכי ההבעה שלהם.

שנית, ננסה לגלות יצירתיות מרבית בכואנו לפשר בין ההנחיות החד-משמעיות "מלמעלה" ובין צרכי הילדים ונטיות ליבם בשטח.

ושלישית, נזכור ונזכיר ש-"DNA" ייחודי של בית ספר חייב להיות מוחזק לאורך זמן על ידי כל הקהילה: מספר מצומצם של "משוגעים לדבר" יוכלו להוביל גישה ייחודית לטווח הקצר, אך לאורך זמן הייחודיות עלולה להישחק.

לכן, כיום אפילו יותר מברור כלל כדאי לחזור אל מקורות ההשראה שלנו ולהיזכר בשביל מה אנחנו כאן בעצם...

להשלמת המודל, נשקוד על פיתוח מתמשך של כלי מעקב והערכה הוליסטיים ואינדיבידואליים שיאפשרו גם לילדים עצמם (כמשוב עצמי) וכמובן שגם לנו הצוות החינוכי להביא לידי ביטוי את המרכיבים האישיותיים, נטיות הלב וקצב ההתקדמות המותאם ככל הנתן לכל ילדה וילד.

העשייה החינוכית היומיומית שלנו היא תוצאה של תפיסת חיים שיש לה ביטוי באופן שבו ראוי לחנך ילדים בעינינו. התפיסה הזו אומרת שהילד האנושי - ככל יצור חי - הגיח לעולמנו כפרט ייחודי שאין עוד כמותו. מהות זו מקבלת צורה של פרקטיקה חינוכית הומניסטית המתמקדת באופן יוצא דופן בהתפתחות האינדיבידואלית של כל ילדה וילד. כך למשל, אנחנו משתדלים להימנע מתוכניות לימודים אחידות מדי ומתקנוני התנהגות המוטלים על הילדים מבחוץ, כי סופם של אמצעי שיטור חיצוניים אלה להביא רבים מהילדים לחוויות של תסכול, אי אמון ופגיעה בדימוי העצמי המתפתח שלהם, ואלו יבואו לידי ביטוי בהתנהגויות שליליות כגון הימנעות סבילה, התנגדות אקטיבית או תוקפנות.

אם כן, כמחנכים וכמורים אנחנו מסתכלים על הילד כאינדיבידואל, אך במקביל אנחנו גם מאמינים שהדרך החינוכית הזו דווקא מעודדת אמפתיה כלפי האחר: ילד שלומד למצוא ולדייק לעצמו את החותם האישי והייחודי שלו כפרט שאין עוד כמותו בעולם - יחוש ערך ומשמעות ולכן גם גדל הסיכוי שיבין אינטואיטיבית שהשונות של האחר ממנו היא טבעית, מבורכת ולא מאיימת.

במקום כל אלו אנחנו שואפים ללמוד מהילדים עצמם: נשאל את עצמנו מה מסקרן את הילדים השונים שבכיתתנו, מה הקצב ותחומי העניין הייחודיים לכל אחת ואחד מהם וכדומה. כדי לממש את הצורך של הילד בפעלתנות ובעצמאות בתוך מרחב נקי, מסודר ובטוח, נשקיע מאמצים רבים ומתמשכים בעיצוב הסביבה הלימודית כך שהיא תענה לא רק על הצרכים האקדמיים, אלא גם על הצרכים הרגשיים והחברתיים שלהם באופן המיטבי. סביבה המותאמת לנטיות הטבעיות של הילדים כילדים תהיה זו שתזמן אותם לנוע בחופשיות במרחב ולהיות בעשייה דינמית המותאמת לשלב ההתפתחותי בו הם נמצאים ולא סביבה הכופה עליהם לשבת בשקט, להקשיב למורה זמן ממושך, ו"לא להפריע".

במבט רחב יותר, גישות הומניסטיות ופרוגרסיביות בחינוך כמו שיטת מונטסורי, החינוך הדמוקרטי והחינוך הקיבוצי הקלאסי המהוות יחד את מקורות ההשראה שלנו - מערערות על יחסי הכוח ההיררכיים המתקיימים בחינוך השמרני מתוך שאיפה לכוון דרך חינוך הדור הבא תרבות אנושית מאוזנת, הוליסטית וחומלת בין האדם לחברו ובינינו ובין שאר הברואים החולקים איתנו את כדור הארץ. על כך הגה יאנוש קורצ'אק הדגול כי "תיקון העולם פירושו תיקון החינוך".

שלכם בשותפות, הצוות החינוכי של סימני דרך

מעבירות וחובות

לתת מה שלא צריכים ולקחת מה שרוצים? כבר שנה שזה אפשרי! כאן אצלנו ב"מעבירות" כמובן.

מה הבעיה בעצם עם כל הקניות? בשל המחיר הזול של הבגדים והפצים נוספים, הצרכנים מתפתים לקנות עוד ועוד - כאשר רוב החפצים בבית אינם בשימוש מרבית הזמן, אך דורשים שטח אחסון. המצב הזה גורר ביקוש לדירות גדולות יותר או במקרה שלנו, מחסנים וארונות. הדבר תורם לתחושה של עומס ואי סדר בבית, מה שעלול לעורר אי שקט נפשי. במקביל לצריכה המוגברת מתגברת גם הזריקה של חפצים ישנים וחדשים כמעט או ללא שימוש כלל. מובן שמנסים למסור מה שניתן אך הרוב (גם ממה שנמסר לעמותות) מגיע לפח. מתוך כל הפסולת בישראל כ-80% מגיעה להטמנה באדמה. תעשיית הבגדים, בפרט היא מהתעשיות המזהמות בעולם. בין השנים 2014-2020 גדלה צריכת הבגדים ב-60%. כמות הבגדים המיוצרים בשנה היא מעל 100 מיליארד בגדים, כל שנה.

ועדת איכות הסביבה וצוות מעבירות שמה לעצמה למטרה להפחית את כמות הפסולת המגיעה מהקיבוץ.

אז מה אפשר למצוא במעבירות? קודם כל המון בגדים בכל המידות, המבחר אדיר ואנחנו עושות מאמצים להניח על המדפים רק בגדים במצב טוב עד חדש עם תווית. מעבר לכך יש צעצועים ומשחקים נהדרים, ניתן להשתמש במעבירות כמעין "ספריית צעצועים", להביא את מה שלא בשימוש ולקחת צעצועים אחרים. יש תיקים, ציוד ספורט, כלי מטבח, חפצי נוי, ציוד לבית הספר, ציוד לתינוקות כגון: מנשאים, אוניברסיטאות, מוביילים, מצעים ושמיות וגם ציוד מתכלה כמו טיטולים. לאחרונה הפסקנו לקבל מוצרי חשמל מסיבות בטיחותיות,

למי שעוד לא מכיר, מעבירות היא חנות "קח-תן": מביאים מה שלא צריכים ולוקחים בחינם מה שכן. החנות, שהוקמה ע"י ועדת איכות הסביבה במבנה הכלבו הישן, מופעלת על ידי מתנדבים ובעיקר מתנדבות. תרבות יד שניה הייתה נפוצה מאוד בקיבוץ גם לפני מעבירות. שקיות בגדים עברו מהורה להורה, דוכני מסירה ספונטניים הוקמו פה ושם בחצרות הבתים ופעילות רבה מתרחשת גם בקבוצות הפייסבוק. מעבירות מאפשרת פלטפורמה נוספת, רחבה יותר, לשיתוף חפצים.

איך נולדה "מעבירות"? מעבירות הוקמה לאחר ההצלחה של שוק הקח-תן בפסח 2019, אז נהיה ברור שהביקוש ליד שנייה רב ושההיצע רב הרבה יותר. ברגע שהתאפשר לנו לקבל מבנה לעבוד בו, קפצנו על המציאה ובעזרת מתנדבים חרוצים התחלנו לעבוד. מעבירות התחילה את הפעילות שלה בשנה שעברה ב"יום ללא קניות" 2019.

מהו יום ללא קניות?

בשנים האחרונות חודש נובמבר התבסס כחודש הקניות העולמי עם יום הרווקים הסיני, בלאק פריידי, סייבר מנדיי וגם התוספת הישראלית "שופניג il". אל מול הכוחות האדירים המפתים אותנו לקנות הרבה ומהר לפני שיגמר, הומצא "יום ללא קניות" ב-29 בנובמבר. זהו אירוע מחאה אשר נוסד על ידי "מכסחי הפרסומות" הקנדיים (Adbusters) ובו המשתתפים מצהירים על יום הימנעות מקניות, כמחאה על תרבות הצריכה המוגזמת בחברה המערבית. בישראל צוין יום זה לראשונה בשנת 1998 על ידי חברים מעמותת אנונימוס.

על כן אנו מבקשים למסור מוצרי חשמל ישירות דרך מודעות בפייסבוק או בקהילנט.

נבקש להדגיש, כי למרות שהרבה בגדים שמגיעים אלינו מועברים לתרומה- מטרת מעבירות איננה תרומת חפצים לנזקקים, אלא שיתוף חפצים וצמצום צריכה. תרומות, כמו תמיד- ניתן להעביר לשמעון ולטלילה.

איך נבחר השם "מעבירות"?

בתחילת הדרך, ביקשנו מהמבקרים בחנות ובקבוצות הפייסבוק, הצעות לשמות. בין ההצעות שקיבלנו היו: "המקלחת המשותפת" (השימוש הקודם לאותו מבנה, לפני הכלבו), "שימוש חוזר", "גילגוליו", "הכלבו (ה)ישן", "היו זמנים", "מעגל החיים" וכמובן "מעבירות". התקיימה הצבעה בהשתתפות המבקרים בחנות, והשם "מעבירות" זכה ברוב קולות. נשאלה השאלה, מדוע להשתמש בשם "נשי" ולא לפנות גם אל הגברים בקיבוץ? התשובה: ראשית, כי השם הוא משחק מילים על שם הקיבוץ אשר אינו מעברים אלא מעברות ושנית, בין מוסדות וועדות הקיבוץ פועלים: מועדון לחבר, וועדת בניסוחים ושיח חברים המיועדים גם לנשים. בנוסף, הנשים אכן מהוות רוב גם בהתנדבות וגם כמבקרות. כמובן שגברים בקיבוץ יותר ממוזמנים להגיע.

באילו אתגרים נתקלתם השנה?

ללא ספק האתגר הגדול ביותר שלנו הוא כמויות החפצים המגיעים, לעומת היכולת שלנו למיין הכל. בין הדברים שאנו מקבלים יש כמות לא מבוטלת המועברת ישר לפח או לפחי המחזור בשל פגמים כאלו ואחרים. על כן, נזכיר ונבקש למסור רק פריטים במצב טוב. אם לא הייתם מעבירים את זה לחברים שלכם אז בבקשה אל תשאירו אותם אצלנו. אנחנו מבוזזות המון זמן ואנרגיה במיין וזריקה של בגדים עם חורים וכתמים, שערות כלבים, נעליים מרופטות, תיקים מתפוררים ושאר הפתעות לא נעימות.

בקיצור: יעזור לנו מאוד אם תמיינו את הבגדים והחפצים למסירה כבר אצלכם בבית- מה שבמצב טוב, נשמח לקבל. את כל השאר- אנא, השליכו ומחזרו בעצמכם.

חשוב! את הדברים שמביאים, נבקש לתלות בשקיות על הווים, או להניח בארונות שבכניסה- אחרת, הכל עלול להתפזר ולהתלכלך, ובחורף גם להירטב. אנחנו דואגות להכניס הכל מידי כמה ימים.

מה היעדים לשנה הקרובה?

להמשיך את הפעילות בחנות ולהרחיב את כמות החברים המגיעים ונהנים מהמיזם. השאיפה היא שחברים יבואו לבדוק אצלנו לפני קנייה, יצמצמו את כמות הקניות שהם עורכים ובכך גם את כמות הפסולת, וימצאו מה שדרוש במקום לקנות חדש. נשמח לקלוט מתנדבים נוספים כך שיתאפשר לנו לפתוח את המקום באופן סדיר, ולהשתלט על הכמויות המגיעות אלינו. מאמינות שכשיתפנה זמן מעבר למיין ולסידור השוטף- נוכל גם לשפר את הניראות של החוץ והפנים של המקום.

אז עבור מי שלא יודע, מתי ואיך ניתן להיכנס אל "מעבירות"?

כרגע אין שעות פתיחה קבועות. לרוב אחת המתנדבות מגיעה לסדר בימי שישי בבוקר, אך בשל מחסור במתנדבים אין לנו אפשרות להתחייב לפתוח כל שבוע. ניתן ליצור קשר עם דניאלה אברמוב (050-9616606) לגבי קבלת מפתח. מי שמגיע לבד או עם ילדיו, מתבקש בכל לשון של בקשה לשמור על הסדר. יש לזכור שהושקעו בסידור החנות המון שעות עבודה.

מה תרצו למסור לחברים?

מעבירות היא התגשמות של חלום קטן, המשותף לכולנו. נהנינו מאוד השנה ואנחנו מקוות שהחברים שביקרו אותנו במהלך השנה יצאו גם הם מרוצים ונשכרים. לשמחתנו- התגבש סביב מעבירות קהל נאמן שמגיע באופן קבוע (חברים ושכירים כאחד), בנוסף למתנדבות המסורות, שמשפרות כל העת את השירות הניתן לציבור. נשמח למתנדבים נוספים- מנעורים עד פנסיונרים וכל מה שבאמצע, גברים ונשים. אין התחייבות להיקף עבודה מסוים, גם שעה בחודש תעזור להחזיק את הפרויקט המצויין הזה פעיל ומוצלח גם בעתיד.

Love People. Use Things.
The Opposite Never Works

Millburn, Joshua Fields, Nicodemus, Ryan

אהבו אנשים והשתמשו בחפצים.

ההיפך אף פעם לא עובד

"המינימליסטים"

מוזמנים באהבה,

ועדת איכות הסביבה וצוות המתנדבות של מעבירות

ה"פאנים" או סיפור עלייתי ארצה

תא כזה מקום ל-4 נפשות. במקום מזרונים נפרסו חגורות הצלה. המעברים שבילים צרים. הכל מחושב לאחסון כמה שיותר נוסעים. האוניות עברו כנראה מספר נמלים בים התיכון, אספו נוסעים ולבסוף עגנו בנמל בורגס בים השחור בואך בולגריה. זו היתה תחנת היציאה. אני הגעתי לאוניה ביום השישי ב-26.12.1947.

הכל התחיל כאשר חברי רובי לקח אותי לשחק ב"השומר הצעיר". בקיץ אותה שנה, במחנה הצופי של השומר הצעיר, אור המדורה האירה את פני המסובים ויקי מקיבוץ עברון, השליח מארץ ישראל, תוך כדי השיחה, גלגל לפתע את מפת הים התיכון המערבי וגילה את מפת ארץ ישראל... ארצנו. הייתי נפעם והמום. מעולם לא למדתי ב"חידר" לא הכרתי את סיפורי האבות ואת התורה. ידעתי שאני יהודי וגם ידעתי שיש לי שם יהודי, כשם סבי, אבל ארץ שחולמים עליה ונכספים אליה?? חוויה זו השאירה בי חותם עמוק הן בלב ובנפש וכמובן עמוק בראש. הרגשות הפכו לחוויה מכוננת ולהבנה מה צריך לעשות. להפתעתי כשחזרנו מן המחנה אמי לא התנגדה לעלייתי וכך כעבור שישה חודשים ארזנו תרמיל, אי אלו זכרונות, נפרדתי מאמא שלי ויצאתי אל

בימים אלו של סוף השנה, וליתר דיוק בדצמבר 1947, שטו שתי ספינות-סוחר ענקיות במימי הים התיכון כשפניהם לארץ ישראל. האוניות אכלסו כ-15,000 איש ואישה זקנים וצעירים נערים ונערות חברי תנועות הנוער הציוניות ומשפחות עם ילדיהם וטפם. היו אלו פרי עמלם, הבלתי נלאה, של עשרות אולי מאות שליחי ארץ ישראל, אשר הסתובבו באירופה ההרוסה ואספו וארגנו את שארית הפליטה של עמנו שנותר אחרי המלחמה, לכיוון החופש העצמאות והגאולה. בתוך ההמון הזה הסתובבו צעירי הפלי"ם לבושים "סרב"ל" אפור, הם מנהלי המסע.

המבצע הענק הזה היה מן הגדולים בתולדות העליות הבלתי ליגאליות, עליה ב'. האוניות נקנו בארה"ב ונשאו דגלי פנמה, שמם: "פאן יורק" (Pan York) ובשמה העברי: "קיבוץ גלויות" ("פאן קרסנט" (Pan Crescent); בשמה העברי: "עצמאות"), בבטן האוניה מחסנים ענקיים בארבעה קומות. האוניות נקנו ע"י הסוכנות היהודית. במחסנים הענקיים שהובילו לפנים חיטה ושעורה, תירס ושאר גרעינים למיניהם, סודרו אצטבעות עד גובה התקרה במספר מפלסים והאצטבעות חולקו לתאים. בכל

עגולה וסביבה ארבעה משטחים משולשים. טיפסתי על אחד מהם וכך אני יושב עם גבי אל הארובה ומתכסה עם השמיכות מלפנים. לא רע. לתקופה קצרה אפילו מהנה, ואולם מצד אחד החום הופך ללא נשוא ומצד שני הרוח מנצחת.

ירדתי מן הארובה ונגשתי לאחד הפתחים של האוניה. הזקיף בסרביל לא מנע ממני לרדת אל בטן האוניה. לפני נגלו השבילים והדרגשים והמוני האנשים הישנים. ירדתי את ארבעת הקומות, ובמין חדר מדרגות כזה למטה גיליתי ערמת חבילות: 'באלות' של חגורות הצלה. נשכבתי ונרדמתי. התעוררתי להמולה גדולה. השעה חמש בבוקר. קבוצת אנשים קמה לתפילת שחרית וטוענת שזה מקום בית הכנסת המקומי. בערבים הבאים אני וחברי ירדנו כל ערב וישנו "בבית הכנסת". החיים על האוניה מאורגנים להפליא ע"י הפלמ"חניקים הצעירים. מאחר והצפיפות באוניות קשה ללא נשוא כל פעם עולים לסיפון איזורים אחרים לנשום אויר צח ולשם צרכים אחרים. גם האוכל מחולק בשיטה זו, כנראה אבל אני לא זוכר משום מה אוכל על האונייה. אולי לא נראה לי כל כך חשוב.

עברנו את מיצרי הבוספורוס מן הים השחור לים השיש וגם הדרדנלים לים האגיא. בים התיכון חיכו לנו המשחתות הבריטיות. הם לא התרשמו מן הדגלים הפנמיים שנשאנו ומתרגילי ההסוואה של הפלמ"חניקים. הם נצמדו אלינו בעקשנות וליוו אותנו בשיירה כבמטש כבוד. כעבור מספר ימים הוחלפו הדגלים ומעל שתי האוניות התנוססו בגאווה דגלי הלאום שלנו. הפלמ"חניקים "שוחחו" באיתותים עם האוניות השכנות וגם עם ההנהגה בארץ. המערכת הפוליטית געשה בעולם. היה זה רק חצי שנה לאחר המעשה המביש של "אקסודוס". האנגלים החזירו לגרמניה אונית מעפילים עם שארית הפליטה.

אנחנו שמענו באוניה שמתכוננים למשהו דומה גם אצלנו, אבל רעיון ההתנגדות ירד מן הפרק. ההנהגה עמדה בלחצים עצומים מן המעצמות וגם מן החשש לגורלינו. גורלן של משפחות רבות עמד על הכף. היתה גם מחשבה לשנות כיוון. לבסוף, נודע לי ברבות הימים, החליטו הפלמ"חניקים לכוון את הכניעה למועד הסילבסטר. במידה ונגיע לקפריסין בסוף דצמבר, נקלקל לאנגלים את חגיגות השנה החדשה.

ב-30.12.1947 נצמדה משחתת לאונייתנו וחבורה של כומתות אדומות ("כלניות") ירדו לסיפון. כל הפלמ"חניקים פשטו את המדים והתערבבו בקהל. לנו נאמר לזרוק את כל התעודות המזהות לים ולשאלות האנגלים לענות 'עקב' או 'ישראל'. למחרת עגנו בנמל

הלא נודע. רק עכשיו כשאני חושב על הארועים אני מנסה להבין את המניעים של אמי. היא שכל כך דאגה לי כל ימי המלחמה שלחה אותי אל הלא ידוע? כנראה שגם היא למדה כמו כולנו את הלקח, מי יודע?

קבוצה של כתריסר נערים ונערות עלינו על הרכבת. הייתה זו רכבת תובלה עם קרונות משא. הקרון היה מרופד בשאריות קש ובמרכז ערימת מצרכים. תנור חימום גדול ניסה לחמם את החלל. ישבתי אי שם מכונס בעצמי ומצפה לבאות. הקרונות התמלאו לאת לאט ולבסוף הקטר שרק שריקה ארוכה... זזנו. כעבור מספר ימים הגענו לדנובה. מעבר הגבול בין רומניה לבולגריה. בחוץ לילה. המוני אנשים עם הפקלאות נשפכים מן הקרונות. האנשים מרוכזים בקבוצות קבוצות כנראה לפי מקומות מוצאם. בשקט, בשקט במשמעת מופתית ממלאים את ההוראות. מעברת אחת, מין רפסודה גדולה, מעבירה את הנוסעים לגדה הבולגרית. מחכים בסבלנות, לבסוף אני על הרפסודה. מישהוא פתח בשירת ההמנון הרומני וכך נפרדנו מרומניה.

טור ארוך משתרך לרכבת הבולגרית. קבלת הפנים בבולגריה מכובדת. קבלתי ככר לחם ובקבוק וודקה וגלויה. כתבתי לאמא דרישת שלום קצרה ומסרתי הגלויה עם הוודקה לאדם שעבר לידי. לבסוף עלינו כלנו לרכבת דומה לקודמתה עד בורגס. בעליה על האוניה הורו לנו הפלמ"חניקים לזרוק כל מאכל לים. קבלנו שתי שמיכות ושיכנו אותנו על סיפון האוניה. האוניה היתה מלאה ואנו האחרונים. לפנות ערב, ערב שבת, הרמנו עוגן ויצאנו לדרך.

היום כאשר אני נזכר בימים ההם.. מאיפה לקחתי את האומץ? מה חשבתי, הלא אל הלא נודע יצאתי. החזון ההתלהבות ולהט הנעורים אולי זו התשובה. המשמעת הפנימית וההתחשבות בזולת בקרון הרכבת הצר והמשמעת במעבר על הרפסודה בדנובה כאשר אלפים על הגדה מחכים בשקט ובסבלנות לתורם. לא זוכר שום מריבה או תקלה בין המשתתפים. אחדות המטרה ליכדה את כולנו. זה נשמע היום מליצי אבל, חשוב לציין זאת, כי זו האמת והתוצאות הן ההוכחה!

הלילה הראשון באוניה. ואוו. אנחנו בסוף דצמבר באמצע החורף האירופי. רוח קרה כקרח מנשבת על הים השחור. כל הקבוצה הקטנה מכורבלת ומצופפת בכפיות. שום דבר לא עוזר. קר, קר עד לשד העצמות. אני קם, לוקח את השמיכות ויוצא לחפש מסתור על הסיפון. מצאתי מסתור בין שני ארגזים אבל לא לזמן רב, הרוח אכזרית. יצאתי ממחבואי והנה אני ליד ארובת האוניה. הארובה

וקיסמים לא בעיה להשיג. התברר שחבל היה גם בשפע. חתכנו את חבלי האוהל העבה ופרמנו אותו לחוטים דקים. את החוטים הדקים קשרנו זה לזה והרי לך חבל ארוך וחזק. פרט למשחקים היו שיחות קבוצה במסגרת התנועה. חיים פוליטיים סוערים וגם הפגנות מכל הקשת הפוליטית של התנועות הציוניות.

רמת הסניטציה לא הייתה מן המשובחות ותקופה ארוכה למדי סבלתי מפורונקולוזיס. פצעים מוגלתיים גדולים, כואבים מאוד. קיבלתי אותם על העורף וכל הצוואר היה מלא מהם. בלינה המשותפת (ראש מול רגל) הם היו מכאיבים מאוד. הטיפול הסטנדרטי במרפאה היה משחה שחורה בשם "איכטיוול". הטיפול עזר להבשלת הפצע והדבקה נוספת. לבסוף פגשתי מלאכית בחלוק לבן. היא חיטאה הפצעים בנוזל ורדרד ובמעשה פלא נפרדתי מן הזוועה.

יום אחד הופצה שמועה במחנה שאפשר לבקר קרובי משפחה במחנה החורף. מחנה החורף היה ממוקם במקום אחר בתוך האי. המונים התגודדו בשער היציאה מן המחנה ואני בתוכם. כמוכן לא היו לי שם שום קרובים אבל הרפתקאה, למה לא. לפתע נפרץ השער וזרם אנושי נשפך החוצה מן המחנה. החיילים האנגלים די איבדו את העשתונות. ברגע מסוים מצאתי עצמי מול חייל אוזו ברובה. הרובה צמוד היטב לכתפו ולפני חושך חור ענק של הקנה. עשיתי "לאחור פנה" וחזרתי. עבר לי יצר ההרפתקנות.

כעבור כשלושה חודשים אישרו לנו לעלות במסגרת עליית הנוער. לצורך דרכון צילמו אותנו אחד אחד וקיבלנו תעודות. שוב אספנו המטלטלים והתכוננו ליציאה. התנאי ליציאה היה החזרת הסכום ושק המזרון. עמדנו בתור, החזרנו הנדרש, עלינו על המשאיות ובפמגוסטה עלינו על אוניה קטנה "דולרס" שמה.

ב-18.3.1948 הגעתי סוף סוף לחיפה, קבלנו את מנת ה-די. די. טי. המפורסמת. בתחנת האגד הישנה עלינו על אוטובוס משוריין. אחרי שהאוטובוס התמלא עלו נערה ובחור שלא הכרנו קודם. יצאנו לדרך חדשה, הצעירה הוציאה מחלציה כל מיני ברזלים והצעיר הרכיב את הסטן. כך נסענו לאורך הכרמל. בזכרון יעקב החלפנו אוטובוס. הצעירים נעלמו. בדרך, הנהג עצר ירד והביא לנו תפוזים טריים ועסיסיים. טעמם גן עדן. לא ידעתי אבל עברתי על פני קיבוץ מעברות והגעתי לבית העולים ברעננה.

מוטקה אורן

פמגוסטה בקפריסין. העולים ירדו מן האוניה. אני הייתי עוד לילה על האוניה. ירדתי בין היורדים האחרונים באחד בינואר 1948. בין שני שורות חיילים צעדנו לעבר משאיות צבאיות שלקחו אותנו למחנה צבאי סגור בגדר תיל כפולה ובמגדלי שמירה המפוזרים סביב.

קיבלנו כלי אוכל ושק למזרון שאמור היה להתמלא בקש. אני הגעתי "למחנה קיץ" מס' 61 על חוף הים. המחנה היה מאוכלס בערב רב של עולים מכל רחבי עולם. גרעיני התישבות של השומר הצעיר ושאר התנועות הציוניות. גם אנחנו התרכזנו למחנה השומר הצעיר מחולקים לפי השכבות בקבוצות חינוכיות. השכבה הבוגרת ניהלה את המחנה. גרנו באוהלים הודיים וישנו על מיטות מתקפלות צבאיות בזוגות ראש ורגל (לא משהו נוח...). הדבר המעניין ביותר במחנה היה מתקן האימונים של הפלמ"ח. אוסף מתקנים צופיים בגבהים שונים וחבלים לטיפול תלויים עליהם. מתקן לכושר גופני ולפיתוח שרירים. שעות ישבנו והסתכלנו בצעירים המטפסים, מתרגלים וקופצים לכל עבר. על הקרקע נערכו קרבות "קפא"פ" עם נבוט. מקל עבה גם במקום רובה או חרב.

מחנה הקיץ הכיל את מחנות 61, 62, 63. שטח גדול למדי. עיירה יהודית חדשה. יזמים זריזים הקימו קיוסקים ומיני עסקים. מעט הדולרים שתפחה אמי בתוך המעיל הועילו מאד. מבחינה גיאוגרפית המחנה היה ממוקם בחצי האי בדרום מזרח קפריסין שנמצא כיום בשליטת הטורקים. היה גם מחנה חורף בתוך היבשת. מזג האויר היה נפלא. אמנם לא הורשנו לצאת לשפת הים אבל רוח הים הנעימה לכל אורך היממה ליטפה את פנינו בנעימים. בעקבות זאת התפתחה תעשייה ענפה של עפיפונים. כשרונות יצירתיים בנו עפיפונים בשלל צורות והתמחו בלהעפף אותם. בלילה קשרנו העפיפון לאוהל ובבוקר המשכנו להעיפו. חומרי בניין כלומר, נייר

הדרך הייתה ברורה

על ספרה של חדוה ארז

לברכה. כמו כן נפגשו שם עם סוניה ושמעון פרס ודן בן-אמוץ. על המורים נמנה גם יזהר סמילנסקי (ס. יזהר - אשר השביע את חדוה בטקס "להגנה").

ההצטרפות למעברות עם "ההשלמה הגרמנית" בשנת 1942 הייתה טבעית. חדוה ארז מתארת את הקיבוץ כסובלני ופתוח מן הבחינה החברתית. עד לנישואיה הראשונים עם זאב אקרמן (יוגב), מאנשי "ההשלמה הגרמנית", אשר שירת במלחמת העולם השנייה בבריגדה הארץ-ישראלית באירופה כחייל, "ובמחלקה הגרמנית" ביחד עם מנחם זינגר יורש, גם הוא מן "ההשלמה הגרמנית". עם תום הקרבות באירופה גויס זאב יוגב שוב ללחימה בחטיבת הראל בפלמ"ח, ולחם גם בשורות הכוח המשוריין של יצחק שדה, עד למבואות אל-עריש בסיני. לקראת הלידה של הבן הבכור, פני, הכין אביו עגלת תה וקומקום, מתנת שי לילודת הצעירה. במעברות התנהל ויכוח עקרוני, אם קומקום התה הביתי הוא ראשית של פירוק השותפות החברתית, שכן כולם שתו תה עם לחם וריבה בחדר-האוכל השיתופי...

הפטירה הפתאומית של זאב יוגב, הכתה את חדוה, ולה שלושה ילדים - בני, ושני התינוקות התאומים, הגר ויריב. חברי הקיבוץ התגייסו לסייע בכל מאודם. שנים חלפו, וחדוה הקימה משפחה חדשה, עם מני ארז ז"ל חברנו, איש "השומר-הצעיר" מארה"ב, חייל בחיל הים האמריקני בקרבות מול היפנים, אשר יועד לגרעין המייסד של קיבוץ סאסא. ביחד שקדו על בניין משפחתם וחינוך הילדים.

חדוה שימשה בשנות החיים במעברות בתפקידים רבים בקיבוץ, ריכזו ועדת החברים, חינוך, ועדת משק ואף מזכירת הקיבוץ בשנת 1979, ביחד עם גדעון בן שלום חברנו.

קראנו את הספר בשקיקה. נוכחנו כיצד מעיד שם הספר על אמונתה של חדוה בחיי הקיבוץ השיתופי. כל המתעניין בחיי מעברות בשנים הצעירות ובשילוב התולדות האישיים של משפחתה, ימצא בספר זה חומר מרתק וראוי לקריאה. נאחל לחדוה בידידות שנות בריאות והמשך עירנות רוחנית עוד שנים רבות.

כתבו: לינה ושמעון דר

לא ייאמן כי יסופר, חשבנו לעצמנו עם קריאת הספר של חברתנו, חדוה ארז: הן חייה טומנים בחובם היסטוריה של 100 שנים כמעט, הן אנו חיינו ביחד שנים רבות, וכיצד זה לא ידענו?

ראשית חייה של חדוה היו בצ'כוסלובקיה שלאחר מלחמת העולם הראשונה, המשכם, למן שנת 1940, בגיל 16 בארץ-ישראל המנדטורית, ורוב רובם, כ-80 שנה בקיבוץ מעברות.

חדוה ארז (לבית ברקוביץ) כתבה לאחרונה ספר אוטוביוגרפי מרתק - "הדרך הייתה ברורה". ערכה אותו בכישרון ובקשב רב אמירה קידר. תוך כדי הקריאה נחשפו תולדות המשפחה באירופה - בית יהודי חם ומשכיל, אשר אפשר לבנות המשפחה לימודים בגימנסיה (רמת השכלה גבוהה של אותם הימים), שלא כל ילד זכה בהם. הפאשיזם והנאציזם הביאו כליה על יהודי מונקאץ, כולל על חלק מבני המשפחה של חדוה ארז.

חדוה הצטרפה לתנועת "השומר הצעיר" בגיל 11, וגם כיום, בעשור העשירי בחייה, היא עדיין מאמינה בתנועה ובערכיה האנושיים והציוניים. בספר פרטים על תולדות המשפחה הרחבה, בארץ ובחוץ-לארץ, למן אזורי האימפריה האוסטרו-הונגרית שלאחר מלחמת-העולם הראשונה, ועד לסניפים שלה בארה"ב של אמריקה.

נושא עיקרי שני של הספר - חיי חדוה ומשפחתה. כנערה בת 16, היודעת עברית, הגיעה חדוה ללימודים בבן-שמון, שם פגשה את רות דביר (שטרנברג), גם היא הייתה חברת מעברות לאחר מכן. ביחד הגיעו הנה בתום לימודיהן. מן הכתוב בספר למדנו כיצד פגשו בבן-שמון את חיים לביא, אלחנן בן-יוסף וחנן אש, חברי מעברות גם הם זיכרונם

25 שנה לרצח רבין לא מה שחשבת...

ב- 29 באוקטובר השנה חל התאריך העברי לרצח יצחק רבין (י"א במר חשון). התעוררתי בארבע ועשרים בבוקר ולא הצלחתי להירדם. הדלקתי את הרדיו ברשת ב'. בשעה הזאת משדרים בד"כ שירים ישראלים שקטים. הפעם הייתה סדרת שירים מהיפים ביותר שיש בזמר העברי. חשבתי שאולי קרה איזה פיגוע נורא, אבל לא היו שום מבוקי חדשות. בדיעבד התברר שזהו רצף שירים עצובים לציון חצי יובל להירצחו של רבין ואחד מהשירים היה הביצוע קורע הלב של מאיר בנאי לשיר "תפילת דייג". לא כל כך הצלחתי להבין את המילים (חשבתי שזה שיר שמאיר כתב). חיפשתי בגוגל ובשירונט עלתה התוצאה הבאה:

פגישה על החוף

מילים: נתן יונתן / לחן: נחצ'ה היימן
קיימים 4 ביצועים לשיר זה

הים ניגש בלחש אל החוף
אתה זוכר אולי פגישה כזאת כרשת
פזורה של שערות אישה לחות
דייג אחד השליך חכה מראש הגשר

אז עלו דומם
עם גאות הים
וצללו עם השפל

השפל, הגאות, האנחות,
המלח המלבין תוגת גזעי האשל
שולי הקונכיות לוקטים בחוף
קינת שחפים טרופה של אהבה נואשת

אז עלו דומם...

הים נפרד בלחש מן החוף
מחר אולי ירצה אליך שוב לגשת
גומת החול, שפתייך המלוחות
אותו דייג אותה אישה אותה הרשת

אז עלו דומם...

פגישה על החוף

הַיָּם נִגַּשׁ בְּלַחֲשׁ אֶל הַחוֹף;
אֶתָּה זֹכֵר אוֹלֵי פְּגִישָׁה כְּזֹאת כְּרִשְׁת
פְּזוּרָה שֶׁל שְׁעָרוֹת אִשָּׁה לַחֹת.
דִּיג אֶחָד הַשְּׁלִיחַ חֲכָה מֵרֹאשׁ הַגֶּשֶׁר.

הַשְּׁפָל, הַגְּאוֹת, הַאֲנָחוֹת,
הַמְּלַח הַמְּלַבִּיחַ גְּזַעֵי הַאֲשָׁל,
שׁוֹלֵי הַקּוֹנְכִיּוֹת לֹקְטִים בַּחוֹף
קִיבַת שְׁחָפִים שֶׁל אֶהְבָּה נוֹאֲשָׁת.

הַיָּם נִפְרָד בְּלַחֲשׁ מִן הַחוֹף;
מְחַר אוֹלֵי יְרֻצָּה אֵלַיךְ שׁוֹב לְגִשְׁת.
גְּמַת הַחוֹל, שְׁפָתֶיךָ הַמְּלֹחוֹת,
אִתּוֹ דִּיג,
אוֹתָהּ אִשָּׁה,
אוֹתָהּ הֶרְשֵׁת.

להרגשתי השיר המולחן עם השינויים הקלים במילים
ובעיקר תוספת הבית החוזר הפכו שיר יפה על געגועים
ואהבה למשהו מסתורי וגורלי. הביצוע העוצמתי של מאיר
בנאי הופך אותו למרגש עד מאוד.

אני מודה שלא ברור לי העניין הזה של תאריך עברי
להירצחו של רבין. הרצח בוצע אומנם על ידי אדם דתי
ובתמיכת רבניו אבל היה מעשה פוליטי בלי שום ממד
לאומי טקסי. לדעתי אין שום דבר נתעב במיוחד ברצח
פוליטי, אפילו שאני במחנה שנפגע קשות מהרצח. אינני
מוצא שרצח של אישה בידי בן זוגה או פגיעה בילדי עברין
כנקמת דם או מקרי רצח ופגיעות גופניות אחרות הם
פחות נתעבים מרצח של פוליטיקאי. אדרבא, הפרקטיקה
של הרג למטרות פוליטיות היא פרקטיקה ידועה ומקובלת
והיה על רבין, לדעתי, לדאוג היטב לביטחוננו האישי,
בעיקר כשהיה ידוע שיש איומים לפגוע בו. אגב, אני יחד
עם קבוצה גדולה של חברי קיבוץ, חזרנו מטיול באזור
שדה בוקר בהדרכת שי טחנאי (אחיהם של תלמה, אהוד
ועמרם) איש בית ספר שדה באותו ערב גורלי י"ב בחשוון,
התשנ"ו (4.11.1995).

עופר הרצוג

אכן קיימים מספר ביצועים לשיר זה כולל אחד מתורגם
לצרפתית בביצוע של סרז' למה. באותו בוקר השמיעו
ברצף גם ביצוע של נורית גלרון, שהיה יפה לא פחות, אם
כי שונה. להפתעתי, את השיר המדהים הזה כתבו בשיתוף
פעולה כנראה כבר בשנות השישים נתן יונתן ונחצ'ה (נחום
היימן). חיפשתי את המקור בכתביו של נתן יונתן וגיליתי
שהוא שונה בכמה פרטים חשובים מהשיר המולחן. שמעתי
פעם את שלמה ארצי, שהלחין רבים משיריו, מספר כי נתן
יונתן תמיד היה מוכן להתאים את המילים לבקשותיו של
המלחין.

נ.ב.

בחילופי מיילים עם העורך, אורי ב"ש, הוא השכיל אותי בכמה הערות שלא מצאתי בגוגל. לדבריו הביצוע של
מאיר בנאי הוא אחד משיריו הראשונים. מאיר בנאי היה בלהקה בשם "חופים" שנחצ'ה אסף עם שובו מלונדון
באמצע שנות השמונים, והשיר הזה הוא פרי העבודה על המופע המצליח של חופים. השתתפו בו גם חני ליבנה
ומשה דץ. ד"ר גוגל הזכיר לי עוד שני שותפים ללהקה שאורי לא זכר: ליזה לנג ואיציק בכר.

ברכות ואיחולים

מזל טוב לחן וניר מעיין

להולדת הבן

אח לאור, גילי ושירה
נכד לעליזה ומיכה

צרור ברכות חמות
לכל המשפחה

ברכות חמות

לרועי שבתאי ובחירת ליבו חן

שהתחתנו אי שם במדבר יהודה

ברכות להורים תלמה ואסא שבתאי
ולכל המשפחה הרחבה

עובר ושב

דור מצפון

(בן זוגה של מאי יערי)
הצטרף לקיבוץ כתושב

עמית כתר

סיים עצמאות כלכלית וחזר לקיבוץ

עילית כתר

(בת זוגתו של עמית)
החלה תהליך קליטה במעמד אורחת

עדי לוי

(בן זוגה של תמי דורון)
החל תהליך קליטה
במעמד אורח

קרובים הקאים ובהצלחה אכולים!

לכבוד

הילה דביר, מנהלת התרבות

קיבוץ מעברות

הנדון: תודה והערכה

הילה יקרה,

בשמיינו, ובשם רכזי התרבות של אזור הצפון והמרכז בתנועה הקיבוצית, רצינו להודות לך ולקיבוץ על אירוח וארגון מפגש רכזי תרבות בקיבוץ מעברות - נובמבר 2020.

היה זה מפגש שונה ממה שאנו מורגלים תמיד - מפגש שהתקיים בצל הקורונה ומיד לאחר הסגר השני. אירחת אותנו באוויר הפתוח, ברחבת קפה נחליאלי של ארז ורועי ולמרות האתגר הגדול, הצלחת לעמוד במשימה המורכבת ביצירתיות ובקלילות האופייניים לך ואף לעמוד בהנחיות.

סיור הבוקר שתפרת עבורנו היה מעניין וחוויתי, למדנו על מעברות של אז והיום 'דרך הרגליים' - הודות להדרכתה המרתקת ומלאת הגאווה של **עינת טחנאי** וקינחנו בתערוכה - 'רדיוס 100 מטר' במועדון לחבר, בהפקה משותפת שלך ושל השותפות **מיכל עזר** והאמנית **מילי בר יונה**. הסיור והתערוכה שיקפו את הזיקה בין תרבות ואמנות ומקומה בקהילה, ניכר המקום שקיבוצכם מייחס ליצירה ומורשת מקומית והחשיבות בהנחלתה לדורות הבאים. תודה לעינת על הסיור.

הילה, מהשיח ושיתוף העמיתים שלך, אפשרת לנו הצצה לעשייה התרבותית הרבה והמגוונת 'טרום קורונה' וגם של החודשים האחרונים בהם נדרשת לגמישות ויצירתיות. חשנו שהעשייה שלך מקצועית, מלווה בהמון מחשבה ומתובלת בהתלהבות, התרשמנו מהיכולות שלך לקרוא את 'הלך הרוח' בקיבוץ ועוד יותר מהיכולת שלך למנף רוח זו לעשייה תרבותית קהילתית שהיא דוגמה לתשתית נכונה של תרבות קיבוצית במיטבה. יחד עם כל זאת, ידעת גם לחלוק ולהציף את האתגרים היומיומיים שרבים מרכזי התרבות מתמודדים איתם בכלל ובימים אלו בפרט.

האווירה הנעימה והגעגוע למפגשי פנים מול פנים היוו הזדמנות למנהלי. ות התרבות לשוחח בפתיחות על ההתמודדות עם המציאות המתגרת ולשתף ברעיונות יצירתיים לקראת חג החנוכה אשר בפתח, כולל 'טיפים' והמלצות חשובות ומעשירות.

הרעיון שלך לחתום את המפגש בטעימה ממופץ מהנה (מבית) של **להקת הביטלס** - היה רעיון קסום שהלהיב את מנהלי התרבות והשאיר טעם של עוד. מסרי תודתנו **למתן אשכנזי, אמיתי וילק ואסף הדר**.

הילה, תודה על אירוח מושקע בסיוע נאמנות התרבות **רעות כתר** ו**יעל שחם** - היה זה מפגש מעצים מלמד, נעים וטעים - המשיכי בעבודתך החשובה בתוך קהילת קיבוץ מעברות.

אנו מודות לך על הנכונות ושיתוף הפעולה ומאחלות שנת תרבות רגילה ושפויה!

ריקי רז, מנהלת תרבות אירועים ותוכן | **יעל רז לחייני**, תרבות ופיתוח קהילה

מטה תרבות וקהילה - התנועה הקיבוצית

העתקים:

אפרת אשל, מנהלת קש"ת/ **אבינועם גרינברג**, מזכיר - **קיבוץ מעברות**

ד"ר אילת גלס, ראשת אגף חברה קהילה ותרבות - התנועה הקיבוצית

ברצוננו להודות לכל
האנשים הטובים בקיבוץ
שעזרו לנו במהלך
ימי השבעה.

הדאגה לפרטים הקטנים
והגדולים והחיבוק החם
שקיבלנו עזרו להקל
מעוצמת האבל.

תודה!

זיו, טלי, דור

תודה גדולה ממשפחת זמיר

תודה לכל מי שעזר לעופרה ולנו בכל הזמנים ובעיקר בשבועיים
האחרונים, בהם הסרטן התפרץ במלוא עוצמתו.

לנילי ישראלי, לדבורה כתר, לטל הופמן, לבירה קיגלר, המלווה שלי שכל
הזמן הייתה עם יד על הדופק, לוועדת אבלות ולחברות של עופרה:
לנורית יואל, שגם ניהלה את טקס ההלוויה שהיה יפה ומכבד.

לתמר וילק, דורית דניאל, רחל פסח, ברכה מליחי,
ענת ויהושע מס, דינה פורמן ועוד חברים.

חבריי מקבוצת "זמיר" שתמכו בי בימים הקשים שלי ושל כל המשפחה
ולכל המנחמים שבאו אלינו בימי השבעה.

שלא נדע עוד צער.

מסבא אלי, ומכל בני ובנות המשפחה - תודה גדולה!